
Zpruvodaj

SMIŘIC, RODOVA
A HOLOHLAV

3

ŘÍJEN 2009

Podzim vchází do Smiřic a oblékne stromy do hýřivých barev

Slovo starosty

Vážení občané,

prázdniny utekly jako voda, dovolené jsou pro většinu z nás už minulostí, a tak se smířme s tím, že už zase padá listí. V této době padá nejen listí, ale také křivka grafu zobrazující plnění příjmů do státní pokladny. Celkem se není čemu divit. Současná krize negativně ovlivňuje život jak občanů v jednotlivých domácnostech, tak podnikatelů a firem, a tím pádem daňovou výtěžnost. Nemohli jsme si snad ani pomyslet, že by se nám tento problém vyhnul, a proto jsme včas reagovali a začali naplňovat úsporná opatření. Zcela logicky škrtneme nejprve výdaje pro veřejnost ne zcela patrné, ale bohužel musíme učinit i další škrt. Ten nejvíce znatelný škrtnutí představuje odložení vybudování části parkovacích kapacit na sídlišti Govorovo v lokalitě u kotelny. Musíme nepatrně omezit i dotace směrem k našim příspěvkovým organizacím v letošním roce. Když šetří matka, tak i dcery se musí uskomnit. Nicméně díky předvídavosti a včasné reakci počátkem roku nám nehrozí žádné problémy, pouze utlumujeme na dobu nezbytně nutnou výdaje, a to především v oblasti investic a záležitostí nad rámec běžného provozního rozpočtu. Předpovědi odborníků pro příští rok naznačují, že by daňové příjmy měly být o 20 % nižší než úroveň příjmů roku 2008. To pro nás znamená opět velmi zodpovědný přístup k sestavování rozpočtu na rok 2010, a také dobře zvolenou strategii jeho plnění.

Zastupitelstvo města na svém červnovém zasedání po dlouhé diskusi schválilo vyhlášku města Smiřice č. 1/2009 o stanovení místního koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí. Ten byl pro budoucí období zvýšen z hodnoty 1 na 2. Dokud to bylo možné, tak jsme drželi tento koeficient na minimální hodnotě, i když ostatní města zvýšení již dávno aplikovala. Je to nelehké rozhodnutí, ale nelehká doba si taková rozhodnutí vynutí.

Nyní se přeneseme na poněkud pozitivnější notu. Před několika dny bylo zahájeno územní řízení na akci Cyklostezka Hradec Králové – Josefov – Kuks. Věřím, že i další vývoj tohoto projektu bude směřovat pozitivním směrem. V současné době předpokládáme, že by stavba mohla být zahájena v druhé polovině příštího roku a dokončena do konce roku 2011. Společnost VCES také začíná realizovat projekt Nové výstavby Rodov, který v letošním roce představuje vybudování části kanalizace a vodovodu, na který jsme obdrželi dotaci 1 mil. Kč. První etapa výstavby je omezena s ohledem na vývoj na trhu s nemovitostmi na 7 viladomů o třech bytech. Z dotačních peněz provedeme také odvlhčení kaple a opravu části odpadávající omítky. Před několika dny jsem jednal se zájemcem o koupi zámku, který se přišel informovat o širších souvislostech, týkajících se zámeckého areálu. Přejme si společně, aby zámek už konečně koupil někdo se seriózním záměrem, který bude s městem ochoten spolupracovat a nebude se snažit město pouze využít.

Luboš Tuzar, starosta

Slovo tajemnice

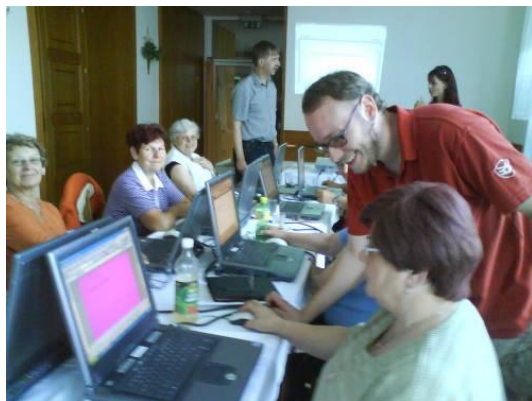
Vážení občané,

dovolte mi vrátit se na chvíli do období před prázdninami. V týdnu od 15. do 18. června proběhl v Kulturním domě Dvorana kurz *Senioři komunikují*. Kurz lektorsky zajistila společnost Lyrax centrum s. r. o. Deset účastníků mělo možnost se seznámit se základy práce s počítačem včetně internetu, obsluhou mobilního telefonu a používáním platební karty. Dík patří Nadačnímu fondu

Livie a Václava Klausových, z jehož prostředků byly náklady na kurz uhrazeny a byl proto pro účastníky bezplatný.

Kurz je jednou z aktivit Plánu rozvoje sociálních služeb pro cílovou skupinu seniorů, a to zprostředkovávat kontakt seniorů se společenským prostředím a zajistit různé formy vzdělávání a volnočasových aktivit.

Mgr. Věra Hottmarová

ZPRÁVY Z RADNICE

Něco málo z jednání rady města za období červen–srpen 2009:

- RM schválila osvobození od registračních poplatků v Městské knihovně pro žáky prvních tříd Základní školy Smitčice vždy do konce kalendářního roku, ve kterém žáci nastoupí povinnou školní docházkou.
- RM schválila jednostranné zvýšení nájemného v obecních bytech s regulovaným nájemným pro období od 1. 1. do 31. 12. 2010, a to u standardních bytů na částku 43,22 Kč/m²/měsíc a u bytů se sníženou kvalitou na částku 38,90 Kč/m²/měsíc. RM uložila odboru správy majetku a ŽP doručit nájemcům oznámení o zvýšení nájemného v souladu se zákonem č. 107/2006 Sb.
- RM na žádost Pošty Smitčice schválila instalaci další odkládací schránky pro doručovatelku v Zemanově ulici.
- RM schválila smlouvu o dílo se společností ATELIER 11 HRADEC KRÁLOVÉ s. r. o., jejímž předmětem je aktualizace projektové dokumentace na akci „Základní škola Smitčice – stavební úpravy“.
- RM schválila smlouvu se společností Stone Block a. s. na zajištění veřejné dražby nemovitosti Cukrovarská čp. 199.

Z jednání zastupitelstva města dne 25. června 2009

Zastupitelstvo města:

- schválilo změnu rozpočtu č. 3/2009.

- projednalo a schválilo celoroční hospodaření města a závěrečný účet za rok 2008 spolu se zprávou nezávislého auditora o výsledku přezkoumání hospodaření města Smiřice za rok 2008 a vyjádřilo souhlas s celoročním hospodařením bez výhrad.
- schválilo zahrnutí podnětu Ing. A. Š. a paní L. V. na změnu územního plánu do projektové dokumentace nového územního plánu.
- schválilo podání žádosti o dotaci na zpracování územního plánu.
- schválilo zadávací dokumentaci veřejné zakázky „Zajištění odpadových služeb – Smiřice“.
- schválilo koupi pozemku p. č. 135/18 k. ú. Smiřice o výměře 81 m² za cenu 8.000 Kč.
- schválilo souhlasné prohlášení o vlastnictví pozemku p. č. 286/1 k. ú. Rodov o výměře 1.358 m².
- projednalo a schválilo obecně závaznou vyhlášku města Smiřice č. 1/2009 o stanovení místního koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí.
- schválilo změnu kupní smlouvy na prodej nemovitosti čp. 199 vč. pozemku st. p. č. 200/6 k. ú. Smiřice (usnesení zastupitelstva města č. 5/12/08).
- uložilo starostovi města svolat mimořádné zasedání zastupitelstva města k problematice prodeje čp. 199 v případě, že nebude do 31.07.2009 uzavřena kupní smlouva na základě usnesení zastupitelstva města č. 10/18/09.

Z jednání zastupitelstva města dne 13. srpna 2009

Zastupitelstvo města:

- jmenovalo hodnotící komisi veřejné zakázky „Zajištění odpadových služeb – Smiřice“ ve složení pan Stanislav Horných, pan Bc. Vítězslav Javůrek, paní Vítězslava Klůzová, pan Jaroslav Bělohoubek, pan Mgr. Jan Novotný, náhradníci pan Luboš Tuzar, pan Lubomír Jandera, pan Mgr. Petr Rohlena.
- schválilo záměr prodeje části pozemku p. č. 268/6 v k. ú. Smiřice a části pozemku p. č. 286/1 v k. ú. Rodov.
- schválilo záměr prodeje objektu k bydlení čp. 199 na st. p. č. 200/6 v k. ú. Smiřice a pozemku – zastavěné plochy a nádvoří p. č. 200/6 v k. ú. Smiřice o výměře 1642 m², část obce Smiřice s odhadní cenou 4.295.210 Kč formou veřejné dražby dobrovolné s minimální vyvolávací cenou 2.500.000 Kč a pověřilo radu města realizací.
- schválilo změnu rozpočtu č. 4/2009.

OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA MĚSTA SMIŘICE č. 1/2009

o stanovení místního koeficientu pro výpočet daně z nemovitostí

Zastupitelstvo města Smiřice se na svém zasedání dne 25.06.2009 usnesením č. 9/18/09 usneslo vydat na základě § 12 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Místní koeficient

Na území města Smiřice se stanovuje místní koeficient, kterým se násobí daňová povinnost poplatníka za jednotlivé druhy pozemků, staveb, samostatných nebytových prostorů a za byty, popřípadě jejich soubory, s výjimkou pozemků uvedených v § 5 odst. 1, **ve výši 2.**

Čl. 2

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem 01.01.2010.

Ing. Milan Plšek v. r.
místostarosta města

Luboš Tuzar v. r.
starosta města

L. Reichová

Zprávy z matriky

Řady našich nejmladších občánků se k naší radosti nadále rozrůstají. Dne 6. června 2009 se konalo v obřadní síni MěÚ Smiřice Vítání občánků, kterého se zúčastnily tyto děti:

Kateřina Arnoštová, Matyáš Koudelka, Adéla Rozdolská, Žofie Pacheco, František Hájek, Karolína Bracíníková, David Sluštík, Vanesa Oulehlová, Kristýna Smetanová, Veronika Kučerová a Dominik Semerák.

Sňatky

(květen–září 2009)

28.05. obřadní síň MěÚ	Jan Weidner, Hradec Králové Věra Götzová, Hradec Králové Stanislav Khýr, Jaroměř Kořínková Věra, Jaroměř
06.06. kaple Zjevení Páně	Jan Hrdlička, Hradec Králové Martina Rychterová, Hradec Králové Miroslav Žižka, Liberec Petra Kamenická, Smiřice
12.06. zahrada rodinného domu	Martin Formánek, Smiřice Soňa Andrášová, Hradec Králové
20.06. kaple Zjevení Páně	Vladimír Branda, Hradec Králové Pavčina Bohuňková, Hoděšovice Martin Bárta, Hradec Králové Michaela Černá, Hradec Králové
26.06. kaple Zjevení Páně	Jiří Matějčík, Hradec Králové Lucie Skalická, Hradec Králové
27.06. obřadní síň MěÚ	Jaroslav Dukay, Holohlavy Martina Jeřábková, Ronov nad Doubravou

27.06. kaple Zjevení Páně	Jiří Dušek, Skalice Hana Godišová, Smiřice
03.07. kaple Zjevení Páně	Radim Vandas, Skalice Lucie Lemberková, Skalice
11.07. kaple Zjevení Páně	Jiří Cabuk, Jaroměř Romana Fettingová, Hradec Králové Darius Frankovič, Prievidza Olga Ferdinandová, Jaroměř
31.07. kaple Zjevení Páně	Jiří Kloubec, Smiřice Lenka Štěpánková, Hradec Králové
07.08. kaple Zjevení Páně	Martin Pachel, Hradec Králové Andrea Zejkanová, Hradec Králové Karel Kosař, Hradec Králové Martina Stankovičová, Hradec Králové
14.08. kaple Zjevení Páně	Martin Malík, Hradec Králové Zdeňka Seidlová, Hradec Králové
22.08. obřadní síň MěÚ	Miroslav Charvát, Černožice Ivana Pavlíková, Smiřice
29.08. kaple Zjevení Páně	Josef Vanžůra, Habřina Ivana Hrochová, Habřina
05.09. kaple Zjevení Páně	Karel Chutný, Valdice Marie Mánková, Hradec Králové
09.09. kaple Zjevení Páně	Miroslav Faltá, Nové Město Zuzana Havlíková, Nové Město Lars Adam, Německo Alena Dřevová, Hradec Králové
11.09. kaple Zjevení Páně	František Flaks, Měník Monika Jezberová, Hoříněves Michal Pleskot, Skalice Romana Součková, Holohlavy Michal Klár, Hradec Králové Michaela Pižlová, Hradec Králové
11.09. Smržov – u kapličky	Radek Středa, Smržov Jana Černá, Rodov
12.09. Smržov – u kapličky	Luděk Svatoň, Smržov Monika Švejkovská, Hradec Králové

Všem novomanželům blahopřejeme.

Z našich řad odešli
(květen–srpen 2009)

v květnu	– Marie Dunasová, Josef Melgr
v červnu	– Štěpánka Vroubková
v červenci	– Oldřich Tobíška, Štefan Bjalončík
v srpnu	– Hedvika Šimánková, Ludmila Hamplová

Děkujeme pozůstalým za souhlas s uveřejněním do společenské rubriky.

Adresa pro doručování

Dne 1. července 2009 nabyl účinnosti § 10b zákona č. 113/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech, ve znění zákona č. 7/2009 Sb., kde je stanoveno právo obyvatele ohlásit na ohlašovací adresu, na kterou mají být doručovány písemnosti podle zvláštního právního předpisu („adresa pro doručování“), její změnu nebo zrušení.

Občan si může požádat pouze o jednu doručovací adresu. Zákon neurčuje formát na doručovací adresy, ale systém ministerstva vnitra dává tyto možnosti zápisu:

- 1) zápis klasické adresy (to, co je v seznamu adres UIADR)
- 2) zápis e-mailové adresy
- 3) zápis čísla FAX-u
- 4) schránku P.O.BOX
- 5) zápis pomocí volného textu

V případě zaevidování doručovací adresy je povinností občana si písemnosti na této adrese přebírat a na tuto adresu je budou veškeré státní instituce kontaktovat. V případě, že si zadají adresu, kterou doručovatelka nenajde, bude písemnost považována dle správního řádu, obč. soudního řádu i trestního řádu za doručenu.

Etela Koldrtová, matrikářka

Zrušeno kontaktní místo

Začíná se šetřit všude. V důsledku toho dochází například k rušení tzv. kontaktních míst státní sociální podpory v našem okrese. Kromě ukončení práce kontaktního místa v Nechanicích je stejné kontaktní místo zrušeno od 1. září i v Holohlavech. O osudu kontaktních míst prý rozhodla studie, která posuzovala zájem klientů o jejich služby. Nechanice a Holohlavy měly dopadnout nejhůře. V hradeckém okrese po 1. září zůstanou kontaktní místa pouze v Hradci Králové, Novém Bydžově, Chlumci nad Cidlinou a Třebechovicích, kde má ovšem dojít rovněž ke zrušení.

Představitelům dotčených míst se uzavření kontaktních míst vůbec nelíbilo, protože jsou přesvědčeni, že se dotkne některých skupin obyvatel. Jejich vyjádření ale na rozhodnutí úřadu práce nemělo vliv.

Zprávy z Obecního úřadu Holohlavy

Nový územní plán

V minulém zpravodaji jsme vás informovali o výzvě občanům a podnikatelům naší obce o návrhu, co bychom mohli v naší obci změnit k lepšímu nebo kde bychom mohli na jakých pozemcích podnikat.

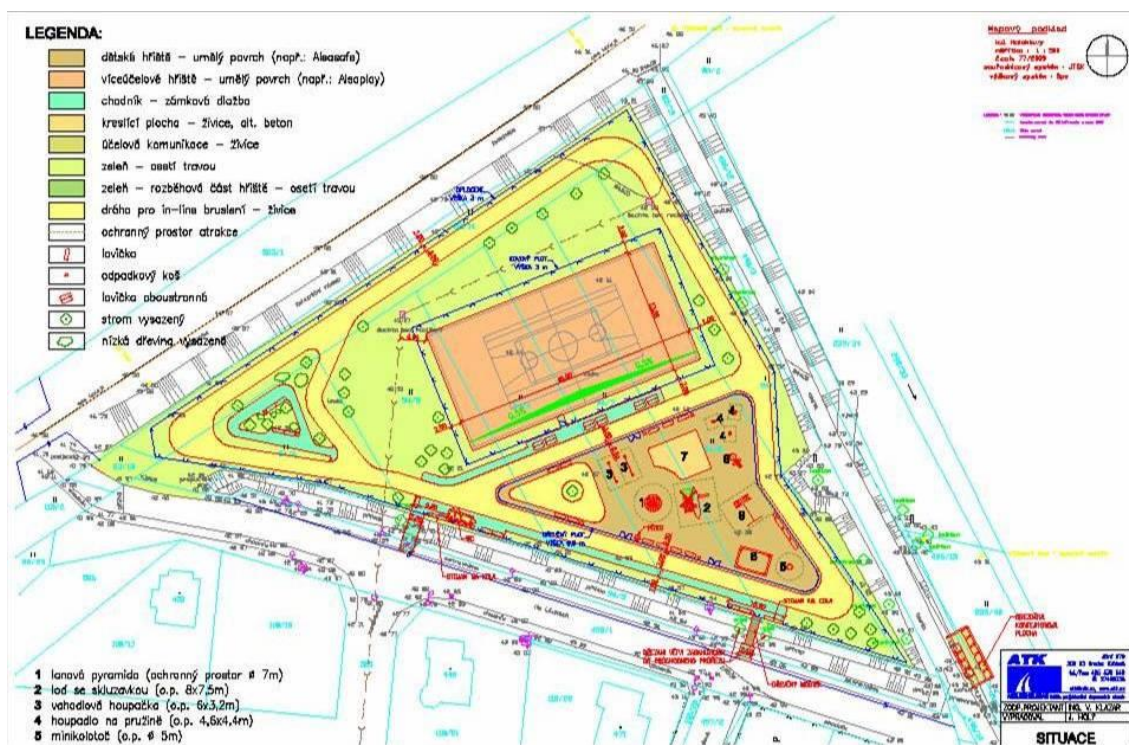
Dostali jsme různé návrhy. Počínaje výstavbou rybníku na chov kaprů, přes fotovoltaickou elektrárnu, které

rostou v naší republice jako houby po dešti a pozemky pro výstavbu rodinných domků konče. Záměry obce, které byly schváleny v původním územním plánu, tam zatím necháme. Požadavek občanů z ulice U Jordánu bylo zařadit do územního plánu jejich ulici jako neprůjezdnou, jen pro pěší a cyklisty, s výjimkou vjezdu motorových vozidel obyvatel čtvrti U Jordánu a jejich návštěv, zastupitelstvo odmítlo s tím, že tato čtvrť bude v budoucnu označena jako obytná zóna se všemi právy a povinnostmi. V současné době celá lokalita zůstává jako stavba, aby se mohla v klidu realizovat celá plánovaná zástavba. Před dobudováním komunikace ulice U Jordánu k ulici Kršovka budeme muset jednat o odkoupení části pozemků se třemi vlastníky, což nebude jednoduchá záležitost.

V měsíci červnu jsme vypsalí výběrové řízení na dodavatele územního plánu, kde jsme oslovili tři projektové ateliéry. Nejnižší a úplnou nabídku podal pan Ing. arch. Novotný (rodák z Hořiněvse), který zná naši obec velmi dobře.

Sportoviště a dětské hřiště U Svatých

Celý projekt už má oficiální název „Veřejné multifunkční sportoviště v obci Holohlavy“. Tento název vymysleli odborníci, kteří za nás budou vyřizovat dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod. V současné době se již zpracovává prováděcí projekt. Návrh byl zveřejněn na našich webových stránkách, projednán a schválen na veřejné schůzi zastupitelstva v měsíci červnu 2009.

Samotné víceúčelové hřiště s umělým povrchem bude podobné jako ve Smiřicích u potravinářské školy, kde se dá hrát volejbal, basketbal, tenis, házená, halový fotbal a halový hokej. Hřiště bude oploceno 3 m vysokým plotem v dostatečném odstupu od zpevněné plochy hřiště.

Po obvodu areálu je plánována komunikace s asfaltovým povrchem – in-line dráha pro sportovce na kolečkových bruslích. Délka okruhu bude 322 m. Díky dvěma spojovacím větvím bude zajištěno rozčlenění dráhy na více menších okruhů. Šířka in-line dráhy bude v celé délce

minimálně 3 m, což zajišťuje i bezproblémovou protisměrnou jízdu. V ostřejších zatáčkách dojde k jejímu rozšíření.

Dětské hřiště je navrženo pro děti od 1–12 let. Na svém hřišti budou mít děti lanovou pyramidu, loď se skluzavkou, vahadlovou houpačku, houpačku na pružině, minikolotoč, pískoviště, kreslicí plochu, skákacího panáka a další. Na plochu dětského hřiště bude položen umělý povrch, zajišťující bezpečný dopad dětí na plochu. Celé hřiště pak bude obeháno dřevěným plotem vysokým 1 m.

V areálu bude dostatečný počet laviček a oddechových míst. Samozřejmě nebude chybět sociální zařízení. Celý areál bude oplocený plotem vysokým 3 m a monitorován průmyslovými kamerami.

Co dodat závěrem. Přáli bychom si, abychom získali dotace z EU v roce 2010, aby proběhlo výběrové řízení na dodavatele stavby a abychom se mohli dát do práce.

Dle posledního sdělení se uzavěrka žádostí u programu, ze kterého budeme dotace žádat, posouvá z ledna 2010 na říjen 2010.

Věž kostela sv. Jana Křtitele

Díky dotacím, které římsko-katolická farnost v Holohlavech získala z fondů Ministerstva kultury, Královéhradeckého kraje ve výši 600 tisíc korun a od obce Holohlavy ve výši 200 tisíc korun, se věž kostela začne opravovat ještě letos.

V měsíci květnu a červnu proběhlo výběrové řízení na zhotovitele oprav, které vyhrála firma Tesařství Břetislav Kocián, tesař – památkář z Třebelovic z okresu Třebíč. Při stejném nastavení prací tato firma podala nejvýhodnější cenovou nabídku ve výši 1.535.615,– Kč vč. DPH. Práce budou rozloženy do 2 let. Proto bude římsko-katolická farnost příští rok znovu žádat o dotaci na druhou část oprav. Smlouva obsahuje výměnu 6,5 m³ trámů, 300 m² bednění a celé plechování z mědi.

Pro zajímavost. Jedna firma staví lešení od země, druhí se spustí na lanech pod okapnici, kde na chemické hmoždinky ukotví L profily a od toho začnou stavět lešení. Jedni věž oplechují ve 30metrové výšce.

Tesařství Kocián celý vršek věže nad lucernou letos sundá jeřábem na zem. V letošním roce opraví spodní část konstrukce věže, dá nové bednění a oplechuje spodní část věže po vršek lucerny. Internetový vysílač bude provizorně zavěšen na lešení. Letošní zimu tak zůstane kostel bez vršku věže, který se bude opravovat z dotací příštího roku na farské zahradě a osadí jeřábem zpět na věž opravený a oplechovaný.

Na závěr bych chtěl poděkovat našemu senátorovi panu Vl. Dernerovi, který pomohl naší farnosti dotace sehnat.

Silnice I/33

V měsíci červnu svolal Královéhradecký hejtman pan Bc. Franc schůzku o dostavbě dálnice D 11 do Královce. Pozval zástupce obcí, kterými dálnice a rychlostní komunikace povede. Dále byli pozváni zástupci Pozemkového fondu z Hradce Králové a Prahy, Ředitelství silnic a dálnic, Ministerstva dopravy a zmocněnce vlády pro výstavbu dálnic ČR. Mimo zástupců obcí se z výše jmenovaných všichni omluvili. Dále se schůzky účastnili pozvaní zástupci Polska a pozvání přijala i farmářka Ludmila Havránková se svým právníkem.

Představitelé výstavby polských dálnic, kteří staví dálnici A 3 z polského přístavu Gdaňsk až na naši hranici Lubawka, přítomné ujistili, že budou do roku 2011 s výstavbou dálnice hotovi. My,

jako Česká republika, kteří jsme měli strach, že Poláci budou brzdou výstavby dálnice spojující sever s jihem Evropy, zastavíme výstavbu dálnice D 11 5 km před Hradcem Králové.

Dnes, po jednání v krajském městě můžeme říci, že nejen, že nejsou ve státní kase peníze na výstavbu, ale není politická vůle dokončit dálnici ani do Jaroměře. Preference totiž získala rychlostní komunikace R 35 z Liberce do Olomouce.

Zastupitelstvu obce Holohlavy však nemůže být lhostejný velký nárůst průjezdu vozových jednotek v ul. Na Státní (25 000 denně). Proto jsme se spojili s odborníky Dopravně inženýrské kanceláře v Hradci Králové se žádostí, aby navrhli řešení, které by přispělo ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu v daném prostoru a především zvýšení bezpečnosti přecházejících chodců na přechodu u křižovatky ul. Na Státní a Dlouhá.

Byly nám předloženy 2 varianty řešení, které jsme projednávali se zástupci dopravního inspektorátu Policie ČR, ŘSD Hradec Králové a občanů Zadní ulice.

Po jednáních schválili zastupitelé variantu, která obsahuje tyto bezpečnostní prvky:

- zákaz předjíždění po celé délce intravilánu obce
- vjezdové zpomalovací brány
- odbočovací pruh ze směru od Jaroměře
- oboustranné informativní měřiče rychlosti
- zdrsňový povrch před přechodem pro chodce (rocbinda)
- ostrůvek uprostřed na přechodu pro chodce

Přechod pro chodce řízený světelnými signály (semaforem) nebyl zástupci dopravního inspektorátu Policie ČR a ŘSD Hradec Králové doporučen a víceméně zamítnut.

Předběžné náklady na tyto úpravy činí 6,5 mil. Kč. Podmínkou realizace projektu je získání dotací od Státního fondu dopravní infrastruktury Praha ve výši 75 % nákladů. S žádostí o finanční spoluúčast nevynecháme ani ŘSD (majitele silnice I/33).

Současnou prioritou je co nejrychlejší vypracování projektové dokumentace, abychom do konce roku získali stavební povolení a k 1. lednu mohli žádat o dotace.

Oprava hřbitovní zdi

Součástí rozpočtu letošního roku byla i oprava čelní hřbitovní zdi. Práce byly provedeny z větší části pracovníky Obecního úřadu Holohlavy a částečně místními živnostníky. Kamenná zeď byla vyspárována a u vchodu osazena novou vývěskou, do které si mohou kamenosochaři umístit svou reklamu. Veškeré ostatní reklamy, vyvěšené na okolních stromech, jak tomu doposud bylo, budou okamžitě odstraněny.

V urnovém háji jsme vlastními silami vysadili nové dřeviny a pro příští rok budeme uvažovat o vybudování nového chodníčku v jižním traktu.

Stříbrná svatba

Dne 11. července v Holohlavech na zahradě svého rodinného domku oslavili stříbrnou svatbu

manželé Zdeňka a Petr Peřinovi.

Oslava 25 let společného života byla zahájena obřadem a slavnostním přípitkem. Poté následovala veselice ve velmi příjemném duchu až do pozdních večerních hodin.

Touto cestou manželům Peřinovým ještě jednou blahopřejeme a do dalších let přejeme hodně zdraví a dobré nálady.

Hodiny pohybu

V nadcházejících podzimních dnech budou v tělocvičně v suterénu budovy mateřské školy zahájeny různé sportovní a pohybové aktivity:

- v pondělí od 17.00 hodin bude pokračovat cvičení rodičů s dětmi pod vedením cvičitelky Jany Tiché,
- ve středu v odpoledních hodinách povede paní učitelka MŠ Gábina Kubáková cvičení dvou oddílů mažoretek (mladších a starších),
- ve středu od 19.30 hodin bude pod vedením zkušené Heleny Rezkové z Vlkova probíhat cvičení jógy,
- ve čtvrtek od 17.00 hodin se opět rozběhne cvičení na klouby a páteř, které vedou paní Bláhová a Baudyšová,
- jednou měsíčně v pátek od 18.00 do 20.00 hodin budou pokračovat „Břišní tance“ pod vedením lektorky orientálních tanců Dany Kadlecové (termín bude vždy upřesněn na webových stránkách Holohlav).

Dále se nám nabízí paní Ilona Lebedínská, která je ochotna jezdit z Jaroměře a předcvičovat. Citujeme dle její nabídky:

Cvičení obsahuje na začátku 10–15 minut rychlejší tempo – nízký aerobik (což znamená, že se u toho neskáče najednou oběma chodidly od podlahy), dále různá protahovací cvičení, bodyform, zdravotní cvičení, kalanetika, pilates, strečink, některé cviky z jógy. S sebou pít!!!! Cvičí se celou hodinu na hudbu. Cvičení je věkově neomezené (u mne v Jaroměři je věková hranice od 17 do 82). Neděláme žádné sestavy, cvičíme pro radost.

Další informace k tomuto cvičení se dozvíte v kadeřnictví Hany Říhové v Holohlavech.

Na závěr

V současné době nás čekají volby do poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Popřál bych všem čtenářům, kteří půjdou volit, aby volili ty strany, které to budou myslet s naší republikou dobře.

Miloš Malínský, starosta obce Holohlavy

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Letošní září se v mateřince v Holohlavech postaralo o malinko citelnější přechod z klidnějšího prázdninového provozu oproti minulým letům. Díky navýšení kapacity je zapsáno od 1. září letošního roku k předškolnímu vzdělávání celkem 56 dětí. Toto vzdělávání probíhá ve dvou třídách – Berušky a Sluníčka.

Probíhá formou hry, a aby bylo kvalitní a zároveň byla zajištěna bezpečnost dětí, pečuje o děti od tohoto září 5 učitelek. O to, aby děti byly v čistém a upraveném prostředí a aby se jejich bříška naplnila pestrou a chutnou stravou, se starají 3 provozní zaměstnanci.

V září probíhá adaptační program, nově přichozí malé děti si zvykají spolu s rodiči na jiné prostředí a režim, než jaký mají doma. Většinou během prvního týdne si nenásilnou formou zvyknou, délka pobytu v novém prostředí bez rodičů se prodlužuje a zpravidla druhý týden přítomnost mamky nebo tatky není potřeba. Sice se občas objeví pár slziček při loučení, ale důležité je, že děti mají už určité povědomí o prostředí, do kterého přicházejí, znají všechny zaměstnance a většinu kamarádů a vědí, že rodiče si pro ně zase přijdou. Díky režimu dne a pravidelným školkovým rituálům se lépe dokáží orientovat v čase a jsou klidnější, jistější. Stejně jako loni jsme se pro velký zájem ze strany dětí i rodičů rozhodli pokračovat v návštěvách solné jeskyně. S tímto sice nadstandardním programem, který se na dobu 10 týdnů postará o trochu větší nároky na organizaci dne a zajištění bezpečnosti dětí, máme zatím jen jednoleté zkušenosti, ale velmi nízká nemocnost dětí během podzimních plískanic naznačuje, že má svoje místo v nabídce činností naší mateřské školy a čas ukáže, zda na trvalo.

Máme v úmyslu taktéž pokračovat ve spolupráci se střediskem ekologické výchovy SEVER v Hradci Králové a v pravidelné canisterapii. Pokud sledujete alespoň trochu dění v naší mateřince, neušlo vám, že se snažíme dětem celoročně zprostředkovat dostatečné množství prožitkových akcí a seznamovat je i s netradičními aktivitami, které hravou formou dětem umožní prohloubit smyslové vnímání a citění. Mezi velmi podařené akce tohoto typu patřilo hraní na tibetské misky, a proto jsme se rozhodli tuto akci opět zopakovat na jaře příštího roku. Začátkem prosince tohoto roku přijede do mateřské školy dvojice zkušených hudebních pedagogů s programem Zdravé muzicírování. Děti si pod jejich vedením budou zkoušet hrát na koncovku, což je speciální píšťala pouze s jedním otvorem, a na další zajímavé hudební nástroje.

Další novinkou, na kterou bych chtěla upozornit, je kroužek mažoretek, který je určen pro zájemkyně z řad děvčat od 6 let. Zapsaly se do něj nejen některé naše předškolačky, ale spousta dalších děvčat. Vede jej paní učitelka Gabriela Kubáková. Tento kroužek není přímo aktivitou školky, pouze poskytujeme prostor. Jsme velmi rádi, že můžeme i „na vesnici“ pomoci alespoň trochu umožnit dětem návštěvu kvalitních zájmových aktivit, za kterými se obvykle dojíždí do Jaroměře nebo Hradce Králové.

O nabídce naší mateřské školy a o všech akcích informujeme rodiče i další zájemce na internetu, www.holohlavy.cz pod odkazem školství.

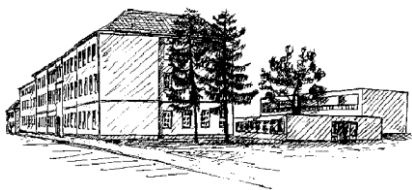
Čím dál víc a častěji narážíme všichni na slovo „krize“. Bohužel nevynechává ani oblast financování našeho státního školství. Je smutné, že se šetří tam, kde by se mělo spíše investovat.

Ředitelé škol a školských zařízení byli upozorněni, že mají v následujícím období počítat s dalšími škrtky na platech a již dost nízkých prostředcích na pomůcky. Uvidíme, není mým zvykem budovat předem příliš katastrofické scénáře. Jen si budu prozatím přát, abychom měli i v krizových časech dostatek prostředků na to, abychom dokázali dětem zajistit kvalitní nabídku vzdělávání. Nejen ve školkách.

Hezký podzim přeje

Renáta Smotlachová, řed. MŠ Holohlavy

Ze života základní školy

Školy v přírodě

V závěru školního roku (první červnový týden) odjeli žáci 4. a 5. ročníků na ozdravný pobyt. Čtvrté třídy strávily společné dny v rekreačním zařízení Horalka – Sněžné v Orlických horách. Ubytování, stravování a pěkné počasí zaručovalo všem dobrou náladu, takže v pohodě zvládli

nejen krátké vyučování, ale i další bohatý program. V třídním kolektivu upevnili správné návyky a kamarádké vztahy. Během celého pobytu sportovali, na vycházkách pozorovali přírodu a hlavně využívali zdravý horský vzduch.

Také žáci pátých tříd prožili týden školy v přírodě opravdu v přírodě. Rekreační zařízení Sluníčko se nachází v Trhové Kamenici na Českomoravské vrchovině. Většina dětí byla v tomto hezkém prostředí již v loňském roce. Dobrá strava, dostatek nápojů a vyhovující ubytování bylo i letos. Děti zažily pestrý program – vycházky v přírodě, výstup na rozhlednu, soutěže, sportovní a společenské hry, diskotéka a samozřejmě nechyběla ani povinná výuka. Zajímavá byla návštěva skanzenu na Veselém kopci, kde je stálá expozice venkovského života na Vysočině. Tato zajímavá místa doporučujeme i ostatním dětem. Mohou je navštívit při školním výletě nebo se svými rodiči.

Školní výlet nebo AUDIENCE U CÍSAŘE KARLA IV.

Královští heroldi rozhlásili, že hrad Pecka počít v úterý na svatého Filipa LP 2009 návštěvou Jeho Císařská Výsost Karel IV. Davy zvědavců se hrnuly celý den do hradních bran. Mezi nimi nechyběli vyslanci z panství Smiřických. Poselstvo tvořilo žactvo 5. A a 7. A školy smiřické. Do bran hradu vstoupilo na pozvání agentury FABER, kterážto císaře a jeho hosty na hradě slavně přivítala a uspořádala mu bouřlivé ovace. Některým poslům dostalo se pozvání ke dvoru. Na trůn po korunovaci usedla královna Sabina a panoš Matěj

byl pasován na rytíře. Po ukázce rytířského klání se hosté dozvěděli leccos zajímavého o životě císaře Karla IV. a jeho současníků. Co byla přeslice, jak se vyráběl pergamen, čím se psalo a co byl pardus? To všechno už víme. I kolik měří loket, čím rytíři bojovali, co si oblékali a jak se bavili u dvora. Po zábavné a poučné audienci se císař rozloučil a pozval všechny na další návštěvu na jiném královském hradě. Poté se návštěvníci odebrali na prohlídku zámeckých komnat, nahlédli do černé kuchyně a propátrali mučírnu. Kastelánka se se všemi mile rozloučila a spokojené poselstvo ze Základní školy ve Smiřicích se vydalo na zpáteční cestu do jedenadvacátého století.

I letos jsme dostali od zřizovatele školy finanční prostředky, které nám umožnily během roku, ale i o prázdninách, prostředí školy vylepšit.

V učebně výpočetní techniky byly vyměněny všechny počítače. Učebna přírodopisu byla vybavena dataprojektorem, notebookem, ozvučením, DVD přehrávačem. V učebně fyziky byla vyměněna podlahová krytina, desky lavic, třída vymalována. V průběhu roku byly opraveny omítky na chodbě v prvním poschodí velké budovy, olejový nátěr nahrazen textilní tapetou a vyměněny všechny dveře. Ve školní jídelně byla položena nová podlahová krytina.

Nový školní rok 2009/10 zahájilo 1. září 348 žáků. Jsou rozděleni do 17 tříd. Pokles oproti loňskému roku je 25 žáků. Do prvních tříd nastoupilo 33 dětí, 13 dětem byl udělen odklad školní docházky. Ve třídě 1. A vyučuje paní učitelka Mgr. Zdeňka Krtková a v 1. B Mgr. Ivana Špryňarová. Od 1. září odešla z funkce zástupkyně ředitele školy pro 1. stupeň Mgr. Jaroslava Skořepová a na její místo byla jmenována Mgr. Lenka Řehůřková.

Ve středu 9. září se žáci naší školy zúčastnili výchovně vzdělávacího představení zaměřeného na prevenci rizikového chování. Pořad pod názvem „Sezame, otevři se“ byl určen pro žáky 2.–5. ročníku, žáci 6.–9. ročníku zhlédli program s názvem „Na rovinu“. Oba pořady nenásilnou, přiměřenou a humornou formou připomněly žákům možné negativní důsledky kouření a užívání omamných látek.

U příležitosti oslav výročí 350 let od povýšení Smiřic na město proběhlo 11. září na školním hřišti sportovní dopoledne. Žáci druhého stupně soutěžili v běhu na 150 m, skoku dalekém a hodu medicinbalem. Vítězové jednotlivých disciplín byli odměněni medailemi.

*Základní škola Smiřice a Dům dětí a mládeže Smiřice zve rodiče s dětmi na **2. ročník DRAKIÁDY**, který se uskuteční v sobotu 10. října 2009 od 14.00 hodin v areálu biocentra Obora. Těšíme se na vás.*

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Mateřská škola Smiřice

POTOK

Hlasy v trávě – Rachil Baumvolová

„Potok běžel svůj daleký přespolní běh. Kolem březového hájku, přes palouk, pak vesnicí a ještě dál. Když míjel březový háj, zhlížely se v něm břízky jako v zrcadle. Cestou přes palouk v něm plavaly kachny a husy. Když běžel vesnicí, brouzdaly se v něm děti, bosýma nohama pleskaly do vody a cákaly okolo sebe. Co jim chybělo? Všichni byli spokojeni a potok

pochvalovali. Jenže...”

Ptáte se proč píšu o potůčku? Protože téma na nový školní rok je „**Voda**“.

Budeme si o vodě povídat, zpívat, pozorovat ji, kreslit. Poznáme, že voda je náš kamarád, ale někdy i nepřítel. Bez vody se nedá žít, a proto musíme v každodenním životě s vodou správně hospodařit a nesmíme ji znečišťovat. Mí kamarádi ze školky často netuší, že se za vodu platí.

A tak hurá práce.

A abychom měli při práci teplo, teplíčko, nechalo nám naše městečko vyměnit v celé školce topná tělesa. Děkujeme.

Přejeme všem krásný barevný podzim.

Vaše Adélka Všečetná

Kultura

Městské kulturní středisko Smiřice Vás zve na tyto akce:

7. a 8. 10. 2009

19:30 hod.

Travesti show HANKY PANKY

KD Dvorana – předprodej již probíhá

24. 10. 2009

19 hod.

BLUE EFFECT & RADIM HLADÍK

Natáčení DVD v Zámecké kapli Zjevení Páně

Předprodej v KD Dvorana od 1. 10. 2009!!

21. 11. 2009

10–17 hod.

Vánoční trhy

KD Dvorana

Od 13 do 15 hod. bude zpřístupněna zámecká kaple Zjevení Páně.

4. 12. 2009

17 hod.

Velká ďábelská šou (Divadýlko Mrak)

Diskotéka pro děti + nadílka (vlastní balíčky)

KD Dvorana – vstupné dospělí 30 Kč, děti 20 Kč

5. 12. 2009

19–24 hod.

Věneček

Slavnostní zakončení kurzu tance a společenské výchovy.

KD Dvorana

9. 12. 2009

18 hod.

Vánoční koncert ZUŠ Smiřice

KD Dvorana – vstupné dobrovolné

10. 12. 2009

19 hod.

Vánoční recitálový koncert Světlany Nálepkové

KD Dvorana – předprodej od 2. 11. 2009

14. 12. 2009

9 a 10 hod.

Vánoční kabaret

Divadelní představení pro MŠ – Divadélko Andromeda

KD Dvorana

16. 12. 2009

19 hod.

Vánoční koncert

Smíšený pěvecký sbor SMETANA a Václav Uhlíř (varhany)

Zámecká kaple Zjevení Páně – předprodej od 2. 11. 2009

17. 12. 2009

18 hod.

Vánoční koncert ZUŠ Smiřice

Zámecká kaple Zjevení Páně – vstupné dobrovolné

Informace o uvedených pořadech na MěKS Smiřice – KD Dvorana, tel. 495 422 090.

www.meks-smirice.regisweb.cz

Staročeský jarmark

12. 9. 2009

Pro návštěvníky jarmarku byly na uvítání přichystány preclíky.

Vystoupení folklórního souboru Červánek z Hradce Králové.

Jarmark navštívili i starosta partnerského města Boguszów-Gorce pan Waldemar Kujawa s paní Elżbietou Bieniek-Budz z odboru zahraniční spolupráce.

Program pro děti zajistil smiřický Dům dětí a mládeže. Děti si mohly vyzkoušet např. zdobení perníčků, lov ryb, zatloukání hřebíků, jízdu zručnosti se stavebním kolečkem a jiné dovednosti.

Ukázka zručnosti uměleckého kováře p. Kotěry.

Odpoledne proběhlo vyhlášení vítězů fotografické a výtvarné soutěže. Na snímku starosta města p. Tuzar s výhercem výtvarné soutěže v kategorii 6–10 let Jirkou Sedláčkem.

(1r)

Výherci soutěží

vyhlášených k výročí 350 let od povýšení Smiřic na město

Výtvarná soutěž pro děti Základní školy Smiřice MĚSTO MÝMA OČIMA

Kategorie 6–10 let

1. místo	Jiří Sedláček
2. místo	Lucie Košťálová
3. místo	Apolena Malinová

Kategorie 11–14 let

1. místo	Dominika Košťálová
2. místo	Jana Doležalová
3. místo	Veronika Linhartová
- Zvláštní cena poroty za ztvárnění znaku města – Tereza Prokopová

Fotografická soutěž SMIŘICKÉ MOMENTKY

- 1. místo Miroslav Labský
- 2. místo Vladimír Sladký
- 3. místo Lenka Černá

Předání cen se uskutečnilo v sobotu 12. září na staročeském jarmarku na nádvoří smiřického zámku. Výhercům gratulujeme a všem, kteří se do soutěží zapojili, děkujeme za účast.

Zde jsou vítězné fotografie:

Miroslav Labský – fotografie bez názvu
(cesta kolem zahrádek u Labe)

Lenka Černá – Smiřický Stonehenge

Vladimír Sladký – Na rampě je živo

Vladimír Sladký – Zámek v zimě

Výsledky volejbalového turnaje – 21. 6. 2009

1. místo	Sokol Černožice	4. místo	Loděnice Malšovice
2. místo	Bílá Třemešná	5. místo	TJ Sokol Smiřice
3. místo	Smržov	6. místo	Divers Generation

L. Reichová

Knihovna – Ochutnávka

Smiřický pecen aneb Nejchutnější suchá skýva

Tak jsem nazvala již čtvrtý ročník naší kulinářské soutěže. Tentokrát děti sestavovaly kuchařku chlebových receptů. Nic se totiž nevyrovná vůni a chuti ještě teplého, doma upečeného chleba. I my jsme si v knihovně vyzkoušeli, jak chutná tato mňamka. Děti na připravené čtvrtky psaly recepty na chlebovou pochoutku. Všechny výtvořky byly ohodnoceny a tři nejlepší měli možnost ve středu 9. září 2009 ochutnat i naši čtenáři. Chutnalo všem, ne nadarmo se říká, že „chléb se nikdy nepřejí“. Titul nejchutnější suchá skýva nakonec získal POCTIVÝ SELSKÝ CHLÉB od Kateřiny Křížové.

V rámci projektu 350. výročí MĚSTA SMÍŘICE vyhlásila Městská knihovna prázdninovou soutěž pro čtenáře dětského oddělení. Malí čtenáři měli za úkol napsat vlastní povídku, složit básničku či nakreslit obrázek, zkrátka vytvořit vlastní dílko, kde každý uplatní své literární nebo výtvarné schopnosti.

Co obnáší malířská profese si měli možnost vyzkoušet v pátek 18. září 2009 všichni smiřičtí prvňáčci. Knihovna se proměnila v malý ateliér a vyučujícím byl náš host, pan ilustrátor Adolf Dudek, který v pořadu nazvaném „Hrajeme si na malíře“ seznámil děti zábavným způsobem, jak vypadají moderní dětské knihy a malířské techniky. Školáci si sami vyzkoušeli, jak snadno si mohou cokoli namalovat. Zábavná show Adolfa Dudka měla velký úspěch a tečku za pátečním dopolednem udělala sladká odměna a nabídka prvňáčkům stát se čtenářem knihovny až do konce roku zdarma.

Ilona Hušáková

Poděkování

V sobotu 23. 5. 2009 jsem se zúčastnila akce, kterou pořádalo Městské kulturní středisko ve Smiřicích v zámecké kapli Zjevení Páně pod názvem Smiřické varhany se představují...

Ve třech hodinových blocích představil zrestaurované varhany pan Václav Uhlíř jak mluveným slovem, tak krásnými hudebními ukázkami. Představení bylo velice poutavé a zajímavé a všem účastníkům se líbilo. Zvuk opravených varhan v naší krásné a akusticky dokonalé kapli byl opravdu velikým hudebním zážitkem.

Chci poděkovat starostovi města panu Luboši Tuzarovi za skvělý nápad a za podporu této akce a panu Václavu Uhlířovi za mistrovsky odvedenou práci nejen při hře na opravené varhany, ale také za pomoc při záchraně tohoto nástroje. Doufám, že tento nástroj bude využíván ke koncertům často a přeji všem dalším posluchačům takové krásné zážitky, jako jsem si odnesla já sama.

Hana Juričková

Zprávy Svazu důchodců ČR ze Smiřic

- Naše organizace měla ke dni 3. července 2009 celkem 280 členů – ve Smiřicích a z okolních obcí 280 – z tohoto počtu bylo 213 žen a 67 mužů.
- 3. července 2009 se uskutečnilo setkání členů smiřického výboru Svazu důchodců ČR s družebním polským městem Boguszków-Gorce. Delegaci z tohoto města, se kterou přijel i jeho nový starosta, přivítal po příjezdu do Smiřic starosta našeho města p. Luboš Tuzar. Prvním bodem setkání byla prohlídka kaple Zjevení Páně. Pak následovalo přátelské posezení a beseda s pohoštěním v klubovně smiřického Svazu rybářů. Setkání s polskými seniory bylo velmi pěkné a těšíme se na další.
- Předsedkyně smiřické organizace pí Kučírková založila další organizaci SD ČR, a to v nedaleké Hořiněvsi. Zúčastnila se i jejich ustavující schůze, na které je informovala o jednání Rady seniorů v Praze a v Hradci Králové. Informovala je také o zasedání krajské rady SD ČR v Hradci Králové a o zasedání ústředí SD ČR v Praze. Přítomným slíbila, že jim bude nápomocná při konání různých akcí.
- Naše smiřická organizace uspořádala v letošním roce několik zájezdů, přednášek a divadelních zájezdů. Velice pěkný byl zájezd na přečerpávací elektrárnu Dlouhé stráně a do Velkých Losin, kde jsme navštívili zámek a výrobu ručního papíru. Krásný zážitek přinesl i další zájezd na Floru Olomouc.
- Pro naše členy jsou pořádány i pohybové aktivity. Oblíbená je např. turistika, kterou vede pí Kormundová. Každý týden organizuje vyjíždky na kolech pí Beránková. Kolem 25 členek chodí každý týden do tělocvičny základní školy. Pro 15 našich členů je pro letošní rok zajištěn rekondiční zájezd do Podhájské na Slovensku.
- Pro 10 seniorů zajistil v červnu tohoto roku Městský úřad Smiřice kladně hodnocený kurz práce na počítačích pro začátečníky.
- Do konce letošního roku se uskuteční ještě několik zájezdů: dva do polské Kudowy-Zdroj, do divadla v Pardubicích, do Divadla Na Fidlovačce, do divadla v Praze. Budou uspořádány

přednášky a ke konci roku se uskuteční vánoční posezení, vánoční koncert a návštěva vánočních trhů.

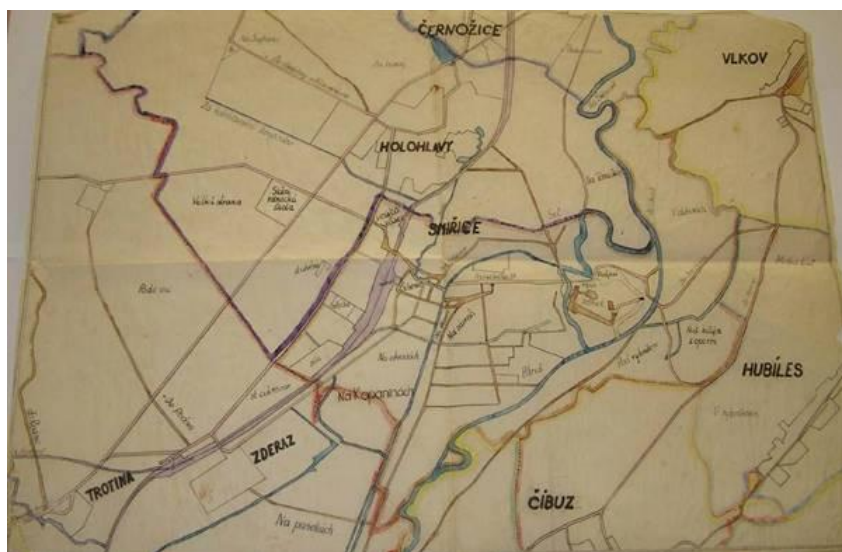
Z uvedeného přehledu vyplývá, že se nám ve Smiřicích daří naplňovat heslo „Aby nikdo nezůstal sám“. O pořádané zájezdy a o divadla je velký zájem. Díky dotacím ze smiřického Městského úřadu i z okolních obcí je možné naši činnost nadále rozvíjet.

Vlasta Kučírková, předsedkyně SD ČR Smiřice

Záhadná mapa Smiřic

Díky laskavému upozornění paní Reichové jsem se mohl seznámit se skutečně záhadnou mapou města Smiřic. Proč záhadnou? Protože používá zapomenuté místní názvy a je zřetelné, že byla dokreslována v různých obdobích. Některé části města zachycuje dokonce poněkud podivně. Tak například v originálu mapy nejsou vůbec zakresleny žádné mosty a při tom jich bylo ve Smiřicích hodně. Palackého třída nenavazuje na Zemanovu ulici přímo, ale zdá se, že brodem. Do Vlkova je zde vyznačena polní cesta z doby před regulací Labe, i když „Podjezí“, které vzniklo až při regulaci Labe (dnes „malý stadion“ a zavezené řečiště Labe pod zámek), je na mapě označeno již jako nefunkční. Stávající část ulice od stadionu k dnes, pro autodopravu nevyužívanému, starému Tyršovu mostu není vyznačena vůbec. Vtok potoka „Jordán“ do odtokového náhonu pod bývalým mlýnem je totožný s úpravou provedenou kolem roku 1850 při stavbě železnice. Tedy z Holohlav pod mosty a dále po pravé (jižní) straně Zemanovy ulice do náhonů u dnešního domu čp. 39.

Nejzáhadnější (alespoň pro mne) je na mapě vepsaný název „Šibenice“. Je zaznamenán na ploše východně od budovy nádraží. To, že katovna a později pohodnice (rasovna) stála v prostoru přibližně vymezeném současnou poštou až bývalou samoobsluhou, vyplývá z katastrálních map a popisů domů. Údaje o umístění popraviště je značně nejasné. Popravčí místo muselo být umísťováno mimo obydlenou část města, ale zároveň mělo být pro obyvatelstvo dosažitelné. Poprava byla totiž považována za zajímavé vyrušení (zpestření?!) z obecné nudy většinou těžkého života. Na mapě označené místo „Šibenice“ by oběma požadavkům plně vyhovovalo. Je vskutku pozoruhodné, že se název neudržel v obecném povědomí, i když „místa snižená“ byla

v opovržení i několik staletí. Dokáže-li někdo místní název „Šibenice“ blíže vysvětlit, prosím vás, abyste tak v zájmu poznání historie učinili. Vlastně i mapa samotná, která není datována, by stála za bližší pozornost. Třeba už jen proto, že svými záznamy shrnuje do jediného nákresu místa a situace z dějinného období přibližně 200 let. Proč a co vlastně měla zachytit?

Z činnosti sboru SDH Smiřice za 1. pololetí

Činnost dobrovolných hasičů bývá mnohdy stejně obtížná jako práce jejich profesionálních kolegů. A proto by neměla být opomíjena. Krotíme ničivé plameny i divokou vodu, poradíme si s ekologickou havárií i s následky dopravní nehody.

První schůze místního SDH se konala 22. června 1882. Během dalších let se sbor vyvíjel a zkvalitňovala se i technika. Největší členskou základnu měl sbor v roce 1932. Z tohoto roku také pochází čtyřtaková motorová stříkačka MARA o výkonu čerpadla tisíc litrů za minutu a s obsahem 1460 litrů vody. Další raritou, kterou se mohou smiřičtí chlubit, je ruční stříkačka z roku 1885, důvěrně nazývaná „Máňa“.

V současné době čítá členská základna SDH Smiřice celkem 29 dospělých a 12 dětí. K dispozici máme vůz AVIA 30 a repasovanou Tatra 815 s novým vybavením včetně dýchacích přístrojů. K požárům v ní přivezou zásobu 9000 litrů vody. Nevjíždíme pouze k požárům, ale věnujeme se dětem, pořádáme a účastníme se závodů, účastníme se dětských dnů a sběru starého železa.

Na začátku června jsme se zúčastnili noční soutěže v Hořiněvsi. 20. června jsme uspořádali soutěž o pohár starosty SDH Smiřic. Zúčastnilo se celkem 16 družstev. Počasí nám přálo. Družstvo dětí získalo pohár za pěkné 1. místo. Děti se zúčastnily ještě soutěže v Hradci Králové, Habřině, Holohlavech, Rožnově.

Práce hasičů spočívá také ve výjezdech k povodním, spadlým stromům a dopravním nehodám. V červenci se ztratila malá holčička ze Zderaze. Byla nalezená zdravá a předána rodičům.

Voda byla potřeba k provozu parních lokomotiv. Ty po našich železnicích už většinou jezdí jen při oslavách. Ve dnech 1.–3. května SDH doplňovalo vodu do historických mašin při 150. výročí železnice Pardubice–Liberec. Celkem bylo 12 výjezdů.

Děkujeme všem sponzorům za spolupráci. Do budoucna bychom chtěli dovybavit jednotku, rozšířit členskou základnu a dále se intenzivně věnovat našim nejmenším hasičům.

Vít Vladimír, starosta SDH Smiřice

Tenisové léto

S příchodem jarního počasí ožily i smiřické tenisové kurty. Nejmenší žáci pronikali do základů tenisové hry pod vedením bývalé reprezentantky paní Holubové a trenéra Lukáše Melichárka.

Soutěžní hráči bojovali v okresní soutěži, kde ze sedmi účastníků obsadili třetí místo. Stabilně dobré výkony podával zejména J. Ryšavý a ženy P. Lžíčarová a P. Příkaská.

Rekreační hráči rovněž nezháleli a již 4. července uspořádali oddílový turnaj ve čtyřhrách, utkalo se 13 dvojic. Zvítězila dvojice J. Ryšavý – L. Středa, místo druhé vybojovali L. Melichárek – M. Pehl, o třetí místo se podělily páry P. Filip – L. Šedivý a L. Jirousek – V. Osladil. Ve skupině B zvítězila dvojice P. Lžíčarová – P. Příkaská nad dvojicí K. Hradecký – J. Filip.

V sobotu 18. srpna se konal oddílový přebor jednotlivců. Své kvality potvrdil vítěz J. Ryšavý, který ve finále porazil L. Bednáře. Vítězem skupiny B se stal P. Rohlena. Přebor obětavě zorganizoval, včetně zajištění cen pro vítěze, JUDr. P. Rousek.

Sobota 5. září patřila tradičnímu turnaji „Pamětníků“, bývalých i současných směřických hráčů starších čtyřiceti let. Hrál se již 33. ročník tohoto turnaje jednotlivců, zúčastnili se 22 hráči, kteří o vítězství bojovali v 5 kategoriích. Ve skupině nad 40 let vybojoval vítězství V. Osladil před P. Šimonem a P. Filipem. Skupinu nad 50 let vyhrál P. Rohlena, druhé místo obsadil R. Baborák, před třetím J. Řihou. Pořadí ve skupině nad 60 let bylo následující: J. Ducháček, J. Finek, K. Hradecký a V. Svatoň. Obdiv patří borcům nejstarší kategorie nad 70 let, kde se stal vítězem J. Filip před V. Prokopem, J. Svatoněm a M. Svatoněm. V kategorii žen se utkaly dvě generace hráček, zvítězila P. Lžíčarová před P. Příkaskou a K. Hronešovou.

foto – Vlad. Sladký

Podporu smiřickému tenisu přišli vyjádřit bývalí hráči manželé Sochorovi z Pece p. S., B. Šmejda, J. Čeněk a Vl. Šubrt. Poděkování za podporu této akce poskytnutím cen pro vítěze patří BDK Glass Smiřice a panu senátorovi Ing. Petru Pakostovi.

Ing. Milan Plšek

PERLIČKY

- Ve Francii vykonávali kdysi trest smrti nad kriminálníky želatinou.
- U nás má každý svůj pokoj, jen táta musí spát s mámou.
- Ryby se množí tak, že kladou jiskry.
- Životní pojištění jsou peníze, které dostane člověk, když přežije svou smrt.
- Adoptce je v podstatě lepší možnost. Rodiče si sami vyberou dítě a nemusí se tak smířit s tím, co se jim narodilo.

Mladí kuželkáři soutěžili

Klub kuželkářů Zálabák Smiřice uspořádal dne 1. června 2009 ve spolupráci se Základní školou Smiřice (pod vedením paní učitelky Hendrychové) v rámci konání Dětského dne turnaj žáků pátých tříd v kuželech. Žáci ze základní školy si tak mohli ke svému svátku vyzkoušet sport, který má ve Smiřicích již 70letou tradici. Turnaj odehrála 2 družstva (celkem 16 žáků), přičemž každý hráč družstva měl 10 hodů do „plných“.

Vítězem mezi jednotlivci se stal *Michal HROCH*, který porazil 30 kuželek, druhé místo získal *Jaroslav JÁNSKÝ* za 26 poražených kuželek a na třetím místě se umístil výkonem 21 poražených kuželek *Vojtěch KUNC*. Nejlepší dívkou byla *Adéla PETEROVA* výkonem 9 poražených kuželek.

V soutěži družstev vítězné porazili celkem 114 kuželek a druhé družstvo porazilo 72 kuželek. Celkem obě družstva porazila 186 kuželek. Na snímku V. Sladkého je vítězné družstvo – vzadu odleva: *K. KROUTILOVÁ*, *A. PETEROVÁ*, *D. MENDER*, *J. JÁNSKÝ*, *A. KADLEC*, *A. JEDLIČKA*, *F. JERMANN* a *M. HROCH* - vepředu zleva *J. JURIČEK*, *E. ŠTEFKOVÁ*, *E. ANDRLOVÁ*, *G. HAŽOVÁ*, *J. HÁJEK*, *J. HAVLÍČEK*, *I. ŘEŘÁBEK* a *V. KUNC*.

Jaroslav Hažva

Družstvo dorostenců KK Zálabák Smiřice vyhrálo Východočeskou divizi

První finálový turnaj 11. dubna 2009, který se hrál v Solnici, vyhráli dorostenci KK Zálabák Smiřice o jednu kuželku před favoritem z Hořic. Družstvo Solnice ztrácelo 18 a Vysoké Mýto 99 kuželek.

Druhý finálový turnaj se hrál v Hořicích a málokdo předpokládal, že Hořice na domácích drahách neuspějí. Jenomže naši dorostenci potvrdili, že vítězství v Solnici nebyla náhoda a svým soupeřům nedali žádnou šanci. Martin Ivan nastoupil jako první, a prakticky rozhodl o konečném vítězství našeho družstva. Shodil 439 kuželek a svému nejbližšímu pronásledovateli nadělil 82 kuželek. Václav Šmída sice se svým výkonem nebyl spokojen, ale výsledek 372 kuželek stačil na udržení náskoku o 56 kuželek. Jiří Vokřál zahrál solidních 411 kuželek, a kluci slavili vítězství. Celkem vyhráli o 51 kuželek. Patří jim velké uznání, že se svých soupeřů nezalekli a vybojovali pro náš klub historicky první titul ve

Východočeské divizi. Poděkování patří i trenérům – Jaroslavu Hažvovi, který vedl dorost předchozí dva roky a Václavovi Prokopovi a Jiřímu Sladkému, ti vedli dorost v jarní sezóně. 23. května hrají znovu v Hořicích kvalifikaci o postup do 1. kuželnářské ligy dorostenců. Na snímku V. Sladkého odleva: Martin Ivan, Václav Šmída a Jiří Vokřál.

25. března 2009 se v Hořicích konal kvalifikační turnaj o postup do 1. dorostenecké ligy. Turnaje se zúčastnilo sedm družstev. Naši dorostenci se opět ukázali v dobrém světle a po slušném výkonu skončili na nepopulárním čtvrtém místě. Vynikajícím výsledkem se prezentoval Martin Ivan. Shodil 467 kuželek a z 21 hráčů obsadil 3. místo. Do 1. ligy postupuje jen vítěz, SKK Primátor Náchod. V ročníku 2009/2010 budou hrát naši dorostenci 2. kuželnářskou ligu.

Stanislav Nosek

Krize dolehla i na smiřický rozpočet

Protože město dostane letos do svého rozpočtu odhadem asi o dva a půl milionu méně, než uvažovalo, bylo nuceno přehodnotit své plány. Muselo se vzdát některých svých záměrů. Majitelé aut ze sídliště gen. Govorova se nedočkají plánovaného parkoviště, které mělo vzniknout u kotelny. Zastupitelstvo města muselo ze stejného důvodu schválit i další škrtý v různých kapitolách rozpočtu ve výši zhruba jednoho milionu korun.

Město mělo v plánu i opravu fasády zdejšího kostela. Na tuto akci se snažilo získat od ministerstva kultury dotaci – po několika letech to vyšlo, ale jen částečně. Místo požadovaných šesti milionů rozdělených do dvou let Smiřice dostaly pouze půl milionu. Tomu se bude muset přizpůsobit práce při obnově fasády kostela a tato náročná práce se bude muset provést podle finančních možností pouze po etapách. Nejdříve budou opravena místa, která se odlupují. Bude třeba se zaměřit i na další problém, a to je odstranění vlhkosti. Vlhkost zatím způsobuje na stěnách pouze mapy, ale později by mohly na národní kulturní památce vznikat škody. Protože

vlhkost vzlíná do objektu od země, bude třeba odebrat část zeminy a objekt odizolovat. Fasáda sice není tak stará, byla opravena a natřena v devadesátých letech minulého století, ale působení lišejníků a řas udělalo své. Fasádu bude proto třeba nejen natřít, ale také mechanicky očistit od odlupujících se částí a chemicky ošetřit a nakonzervovat. Plánu na celkovou opravu vnějšku kostela se však město nevzdává. O dotaci v potřebné výši chce proto požádat i v příštím roce.

Stejně jako Smiřice dopadla se svými rozpočty i města bývalého okresu Hradec Králové – propad ve výši až tři miliony korun očekává Nový Bydžov a kolem jednoho milionu korun Nechanice. Hospodářská krize hned tak nezmizí a situace v hospodaření měst nebude jistě o nic lepší ani v příštím roce.

(mv)

Z historie Holohlav

(Pokračování)

Kulturní vývoj je velmi složitý a těžko je možno připsat jednotlivé archeologické nálezy známým historickým kmenům. V severovýchodních Čechách nebyly dlouho známy nálezy z doby stěhování národů, až výzkum v Lochenicích a Nedělištích přinesl objev pohřebišť. Kostrové hroby byly nedlouho po uložení mrtvého vyloupeny, poněvadž jistě obsahovaly zlaté a stříbrné šperky. Pohřebiště nejsou velká a ukazují na dočasné zastavení menších skupin. V hrobech zůstávají jen pro současníky méněcenné předměty — keramika, železné předměty (nože, kopí), přesleny, hřebeny ap.

Vraťme se ještě k **době železné** (700 až 400 let př. Kr.). Její první fáze je nazývána kulturou halštatskou. Podle naleziště u obce Platěnice na Pardubicku je tato doba nazývána také kulturou platěnickou. Tyto dvě kultury můžeme spojit do jedné kultury slezskoplatěnické (1000 až 400 let př. Kr.). Osady kolem Labe se v této době vyskytují již poměrně hustě vedle sebe. Objevují se i kolem potoka Jordánu i kolem dalších drobných toků. Je běžně užíván kůň i vůz. Jsou již nacházeny nástroje železné.

Některé byly vyrobeny zcela jistě zde, jiné byly patrně dovezeny odkudsi z jihu. Hutnická činnost je doložena i přímo v sousedních Černožicích. Jsou nacházeny železné meče i meče bronzové. Ozdoby jsou nacházeny v této kultuře jen výjimečně. V keramice jsou v oblibě amforovitě a mísovitě tvary uren, různá vědérka, zásobnice na obilí, ale i cedníky a lžíce. Na keramice se objevují i zajímavé plastické ornamenty.

Nejlépe je však slezskoplatěnická kultura charakterizována pohřebním ritem. Slezsko-platěnický lid zřejmě přímo pokračuje v kultuře lidu popelnicových polí. Pro své mrtvé budovali pohřební hranice na tak zvaném žárovišti. Podle nálezů lze soudit, že hranice bývaly skládány až ze šesti druhů dřeva. Snad v tom byl nějaký – nám dnes skrytý – význam. Do poměrně malých urnových nádob se zdaleka nevešel popel všechen. Zachovávali tedy vždy jakési zásadní složení obsahu urny. Dovnitř nádoby dali vždy zlomky z lebky, dále pak z trupu a končetin. K urnám ještě přidali amforovité zásobnice. To naznačuje, že měli již vyvinutu zcela určitou představu o posmrtném životě. Pohřební nádoby byly stavěny na pohřebištích, která se nacházela většinou v bezprostřední blízkosti žároviště, do řad a tyto řady orientovány směrem k východu. Lid popelnicových polí se udržel v severovýchodních Čechách téměř po celé tisíciletí (nejmladší nálezy je možno datovat do 3. století před Kr.). Z nalezišť je možno uvést Holohlavy, Hoříněves, Jaroměř, Račice, Sendražice, Skalici, Smiřice, Vlkov a Velký Třebešov.

Z období **bronzové a slezskoplatěnické kultury** je ve zdejším regionu mnoho nalezišť archeologických památek – odchylky jsou jen ve tvaru a způsobu výzdoby nádob. Kromě nálezů v Holohlavech jsou to: popelnicové pole se žárovištěm v okolí Vlkova, slezskoplatěnické opevněné hradiště na kopci Prašivka (vedle Chloumku), popelnicové pohřebiště se žárovištěm v okolí kostelíka svatého Václava na Chloumku, nálezy podél potoka Jordánu v Neznášově, nálezy v okolí Jordánu poblíže Rožnova, zbytky chýší z doby slezskoplatěnické mezi smiřickým cukrovarem a dvorem na Zderazi, některá místa se slezskoplatěnickými nálezy ve Smiřicích, slezskoplatěnické nálezy v černožickém katastru. Další nálezy z tohoto období jsou i na Trotině, v Lochenicích, v Předměřicích nad Labem, v Račicích nad Trotinou, Sendražicích, Lužanech, Habřině i ve Velichovkách.

První zprávy o archeologických nálezech v okolí Holohlav nám zanechal kněz František Petera Rohoznický v padesátých letech devatenáctého století – bylo to hlavně z období stavby železniční tratě Pardubice–Jaroměř (později až do Liberce).

V prvních letech 1. až 4. století po Kr. je zde **doba římská**. Badatelé se shodují, že kolem Kristova narození se pomalu stahují z našeho území Keltové. Možná, že nám zde, kromě jiného, zanechali i název naší řeky – **LABE**. Původ tohoto slova je prý keltský. Kdesi v Podunají prohráli Keltové svůj boj s Germány. Na jimi uvolněné místo nastupují právě germánské kmeny. K nám přišli zřejmě Markomané. Germáni se sem tlačí ale i ze severu. Střední Polabí osidlují germánští Langobardi, o kterých již máme historické zprávy. Víme o tom, že je kolem roku 6 po Kr. sjednocuje vládce Marobud. Podle jednoho autora měla být(?) keltská osada z doby římské i na břehu černožického rybníka. Výzkumy z let 1986 a 1987 na ploše dnešní černožické teplárny tuto zprávu jako by posilovaly. Byly zde odkryty dvě oválné jámy se svislými stěnami a sešikmenými dny ze starší doby římské, které dosvědčují, že zde v této době nějaké osídlení vskutku bylo. S rezervou je nutné brát i nálezy římských mincí. Ty se sem dostávaly již tehdy pravděpodobně fungujícími obchodními stezkami. Postupně se z našeho území počali Germáni vytrácet. Krajina dnešních severovýchodních Čech se začala pomalu a postupně vylidňovat. Jako by se připravovala na přijetí obyvatelstva dalšího. V té době na východ od nás v asijských i východoevropských stepích nastává pohyb nomádských i jiných kmenů a dochází tak k silným přesunům obyvatelstva, nazývaným *stěhování národů* (5. až 6. století po Kr.). Památek z tohoto období je u nás ale velice málo. Jednotlivé kmeny tudy procházely poměrně rychle. Většinou po sobě nezanechaly ucelená sídliště a pohřebiště.

Je zcela možné, že právě tyto jednotlivé vlny kmenů jsou posledním před slovanským osídlením u nás. Před 6. stol. po Kr. nemáme o Slovanech na našem území zpráv, ale to neznamená, že právě v období tzv. stěhování národů k nám první kmeny ze severovýchodu pozvolna nepronikly. Možná je k tomu přinutil tlak východních kočovných kmenů, možná tlak vnitřní (např. nedostatek

vhodných pastvin na jejich původním území mezi řekami Odrou, Vislou a Dněprem). Každopádně se dostáváme do posledního období, které ještě můžeme zvat pravěkem –

období slovanské (600 až zhruba 1150 let po Kr.)

– někdy přesněji nazývané **období hradištní**. Na ochranu svého území totiž budovali tehdejší obyvatelé četná hradiště, která se stávala středisky hospodářského a společenského života. Hlavním zaměstnáním je zemědělství a pastevectví. Základní společenskou jednotkou je rod, který společně hospodařil. V čele byl stařešina nebo volený starosta. Příbuzné rody se sdružovaly ve kmeny, které postupně projevovaly stále větší tendenci k feudalizaci s majetkovými a třídními rozdíly.

Období hradištní se člení na:

1. starší dobu hradištní – 7.–8. století
2. střední dobu hradištní – 9. – polovina 10. století
3. mladší a pozdní dobu hradištní – asi v letech 950 až 1150

Přidržíme se tedy i my tohoto dělení. Ve starším období hradištním se udržuje spíše stále ještě spalování mrtvých, od střední doby hradištní pak přibývá, jistě již pod vlivem i k nám pronikajícího křesťanství, hrobů kostrových. Mrtví jsou ukládáni v natažené poloze, obličej je natočen k východu. Nálezy nejstarší slovanské keramiky tzv. pražského typu z původních pohřbů žehem nejsou v našem regionu doloženy, avšak středohradištní a mladohradištní nálezy keramiky (z 8.–11. století) a kostrových hrobů nám říkají o osídlení Čáslavek, Horních Dolců, Chotěborek, Hustířan, Jaroměře, Rodova, Sendražic, Smiřic, Smržova a Vlkova. Obydlím těmito lidem byla velice prostá chata, poněkud zahloubená do země. V našem okolí takovéto chatky stály zřejmě v malém počtu i na území dnešních Černožic. Nálezy z této doby se vyskytly jižně od Smiřic na sprašové návěži nad říčkou. Ve střední době hradištní u nás Slované žijí v obydlích, která jsou obdélníkového, častěji však čtvercového půdorysu (o straně zhruba 3 m), stále poněkud zahloubených do země, v rohu bývá ohniště nebo pec, střecha je nesena kůly a spadá většinou až k zemi. Nálezy byly objeveny v Holohlavech, ale i ve Vlkově i na dalších místech v okolí. Jsou objevovány železné srpy, kosy a radlice, mnohde i sekery, krájecí nože i ovčácké nůžky – jednoznačně tedy náčiní. Těžko lze ovšem vědět, kolik nálezů z této doby bylo navždy ztraceno při kvapných skrývkách při výstavbě teplárny VČKL v Černožicích. Při záchranném výzkumu v areálu tohoto staveniště v roce 1986 a 1987 byla nalezena slovanská chata. Byla tvořená mělkou obdélnou jámou se zaoblenými rohy a plochým dnem v hloubce maximálně 30 až 34 cm, o rozměrech 420 x 180 cm, orientovaná SZ–JV. Na severozápadní straně s dočervena vypálenou mazanícovou ploškou o rozměrech 50 x 50 cm. Nosnou konstrukci tvořily dva kůly. Z výplně byly vyzvednuty střepy, zlomky mazanice, kameny a zlomky železných předmětů.

Za celé 11. století není o okolí Holohlav žádných zpráv. Významnou událostí může být založení Jaroměře Jaromírem, synem Boleslava II. Po celém toku Labe totiž zvýšená místa na soutocích řek byla opevněna hradišti, nížinné labské ostrovy a zátoky byly takřka předurčeny k osazení nevelkými tvrzemi. V průběhu historie většinou ztratily původní význam, některé z nich však proslavil šlechtický rod, který zde žil a významně zasahoval do dějin země.

Toto vše se děje v našem prostoru právě v době, kdy na jih od nás vzkvétá bohaté centrum říše Velkomoravské. Mladší a pozdní doba hradištní (950 až 1150 po Kr.) se takřka kryje s obdobím, kterému se také říká raný feudalismus. Keramika tohoto období je již opět vytáčena na rychle rotujícím hrnčířském kruhu. Postupně vítězí křesťanský způsob pohřbu a s tím také mizí z hrobů i milodary. Vedle koster se objevují již jen například esovitě záušnice

(z bronzu), někdy také i mince. Sem je možno položit i základy rozvoje řemesel a obchodu. Platí se ještě zlomkovým stříbrem, někdy ještě v některých lokalitách i jemně tkanými šátečky. Jsou ale již raženy i denáry.

V naší oblasti se usidluje, zřejmě však již ve staletích dřívějších, slovanský kmen Charvátů. Charváti v té době utvořili snad dvě knížectví se středem v Hradci a Chrudimi. O tomto kmeni toho mnoho nevíme. Ale již roku 981 byli Charváti ovládnuti Slavníkovci, kteří sídlili v Libici nad Cidlinou. Tomuto kmeni vládne rod Slavníkovců. Ti se dokonce pokoušejí vést vlastní samostatnou zahraniční politiku a razí dokonce i vlastní mince. Vyvražděním tohoto rodu 28. 9. 995 se dostalo Hradecko pod správu pražských knížat.

Ale to už se dostáváme do historického období, o kterém již existují i přesnější záznamy. Zde už začneme o zdejší osadě hovořit jako o **Holohlavech**. Ale o tom až v dalším čísle.

pro Zpravodaj připravil Miroslav Volák

Mitiskova kronika - XVII. pokračování

Jmenování osobním farářem

Dne 6. února 1857 byl Jan Mitiska ustanoven co fundační zámecký kaplan a patřilo mu vejroční služné z náboženského fondu od r. 1840 ve výši 182 fl 40x. Dle návrhu vikáře však jeho žolda zkrácena na 163 fl 30x, takže bídný jeho stav jest ještě bídnější. Až po třech letech docílena náprava a škoda ve 12 splátkách nahrazena, neboť veškeré prosební žádosti byly u zdejšího vikáře a některé u konzistoře zadržovány. Roku 1872 byl dle pochvalného dekretu fundační zámecký duchovní Jan Mitiska uznán a jmenován, od biskupa Karla Hanla, co osobní farář (*nejspíše barona Liebiga, čestná funkce s finančním přilepšením*). V tomto roce zřízena na nádraží rovněž telegrafní stanice.

Pět dnů děkanem

Napotom churavý farář v Dobřenicích Josef Ryba toužil po nějakém místě s kaplanem, aby v churavosti nemusel nic pracovati, žádal proto děkanství v Holohlavech, kdežto byl patron Jan baron Liebig. Pan farář Ryba byl na děkanství investurován dne 15. dubna 1875, když pak skládal tuhou přísahu přišlo mu zle, musel asi půl hodiny odpočívat a pak přísahu dokončil. 20. dubna jel k vikáři Sedláčkovi, při cestě zpět dojel do Hradce, kde mu přišlo opět zle a večer tam zemřel. Pohřben byl v Dobřenicích, kronikář i jiní kněží jej doprovodili, děkanem holohlavským byl tedy pouhých pět dnů.

Druhý zkoušený učitel

Poněvadž při ustavičném přírůstku školních dětí již nepostačovaly ani tři třídy, vymasnažila se městská rada r. 1876 ještě jednu třídu zříditi, pročež upravena místnost v 1. poschodí radnice, kdež před tím bývalo obydli písaře a napotom byl vypsán konkurs na druhé místo zkoušeného učitele. Rada vybrala Karla Macháčka, jenž byl atestovaný r. 1858 a byl již expositním učitelem ve vsi Bližňovice, byt mu byl vykázán v radním domě. V tomto čase stoupl počet školních dětí z 221 na 360, rozděleny byly do čtyř tříd, se dvěma učiteli a dvěma podučiteli (*poznámka mv: v jedné třídě byl neuvěřitelný počet 90 dětí!!*). Školní docházka prodloužena do 14 let.

První placený katecheta

Roku 1857 byl J. B. Mitiska ustaven co fundační zámecký duchovní a poněvadž František Pokorný, děkan a vikář v Holohlavech, byl již přes 60 roků stár, tedy v dobrém dorozumění převzal od něho vyučování nábožnosti ve smiřických školních třídách, což 20 let pilně vykonával, jak za to ne peněžitého platu, ale chvalného dekretu od biskupské konzistoře a od purkmistra obdržel. Později dle nového zákona byla městská rada povinována holohlavskému kaplanovi za to do smiřické školy docházení 60 fl r. m. vejročně vypláceti. Tak se r. 1876 stal Ignác Wagenknecht prvním placeným katechetou, druhým byl od r. 1879 Josef Kousal.

Požár přádelny Václava Batisty z č. 110

Dne 27. června 1876, asi o 8 a 1/2 hodině večerní stál zdejší kronikář u svého obydlí v zahrádce, tu znenadání uslyšel silnou ránu na veliký zvon a nato pak druhou a více na zámeckém kostele, tu obrátil oči kde jest asi oheň, neb to musí býti ve Smiřicích a tu již jsem slyšel křiky: „továrna Batisty na len hoří“. Všechno to běželo k továrně a poněvadž tato od zámku není daleko, tak brzo značný počet lidstva sběhl se ke mlýnu a přádelně, jenž byla zadní oddíl mlýna pod jednou pokrytou střechou, z které pracovníci před hodinou domů odešli. Když tam pisatel přišel, tu užel, že mladíci – tovaryši a pomocníci ve všech místnostech balíky krásné příze z oken k zemi z prvního poschodí shazovali, v druhém poschodí již hořelo. Ve dvoře stojící lid sotva balíky dopadly, již do vedlejšího stavení č. 109, též Batistovi náležejícího, je odnášeli. Když však požár i na přední díl stavení se rozšiřovati počal, což ovšem ti rychle pracující mladíci viděti nemohli, tu musel kronikář křičeti: „Již dosti, všichni dolů a zachránit se, již vám hoří nad hlavou.“ A v pravdě byl již svrchovaný čas, že skákali dolů tito mladíci, jichžto jsem ani nemyslel, že jich tam tolik bylo asi 20 a běželi po schodech na dvůr.

Nyní byl také již čas, aby stříkačky svou činnost započaly. Tu byla nejprvnější ze dvora Zderaz, pak zdejší smiřická, napotom přibyla také stříkačka z Jaroměře, tedy jeden konec šlauchu vložil se do Labe a mohli jen pořádně pumpovati. A tu bylo slyšeti: „Dělejte místo, ustupte stranou“, ohlédnuv se, viděl jsem velocipéd, na něm seděl velitel dobrovolných hasičů z Jaroměře, cestou přijížděl od Holohlav, aby nám sdělil, že jeho mužstvo hned za ním přiběhnou a tito přinesli s sebou žebříky a háky, pak vodní šlauchy vloženy do vody, hned se začalo pumpovati a tak ohnivému živlu v dalším rozšiřování odpor činěn. Továrna hořela ve všech poschodích, že nebylo již ničehož k zachránění, neboť také anglické stroje stály dlouho v plameni až do 11 hodiny předpůlnoc, když s hromovým praskotem vše se propadlo. Blízko hraničící domky č. 111 a 112 od tohoto požáru naštěstí zachyceny nebyly, v čemž ovšem prospělo, že bylo bezvětrí.

Druhého dne navštívil kronikář rodinu Batistovu, aby je poněkud v neštěstí potěšil a tu jemu Františka Batistová vyprávěla, že manžel jest na Moravě a kupuje tam len. Poslala mu telegrafickou zprávu do Hlinska a do Svatky, kojí se tedy nadějí, že snad po železném dráze brzy se domů navrátí. Po několika dnech přijel majitel továrny po dráze, i také dostavil se komisař od pražské pojišťovny, tedy odškodnění vypočítalo se na 117.000 fl rak. měny (zlatých). Napotom chtěl Batista spáleniště prodati, poněvadž však každý kupec obával se stavby, umínil si, že tedy stavěti bude, ale ne továrnu, nýbrž kuštovní mlýn, americký aneb francouzský a to takový, který by všechny vůkolní opanoval a převýšil. Nechal vyhotovit stavební plán, který provedl zdejší mistr stavitelský Josef Pekárek z č. 55. Stavbu započal 15. března 1877 a ukončil r. 1878 dne 1. ledna, tak na ten den započalo se mnoho obilí mlíti.

Nový železný most

Roku 1877 město Smiřice odhodlalo se docela nový, železný most dle anglické konstrukce přes Labe vystavěti, jaký jest v Králové Dvoře, dle návrhu však státi bude 8000 fl. Ze znamenité železné továrny knížete Fúrstenberga všechno železné i také kováři a zámečníci obstaráni, kteří

pilně pracovali tak, že po 6 tyhodnech do 10. října, k smiřickému posvícení dohotoven byl. Na zkoušku bylo 20 000 pálených cihel na most vyloženo, od inženýrů věci znalých vyměřena geometrická poloha a výška, asi po hodině opět měřili a shledáno, že pod tou tíží se most jen asi o 30 mm snížil. Po odstranění cihel se poloha zdvihla a snížení činilo jen asi 10 mm. A tuť učiněn úsudek, že i největší kanóny a formani s nejtěžším nákladem vždy bezpečně přes tento most jezdit mohou. *(Šlo o most u „malého stadionu“, zrušen při regulaci Labe.)*

Dobytčí a obilní trhy

Roku 1877 zavedeny dobytčí trhy a to: 1. první úterý po hromnici, 2. v úterý před sv. Jiřím, 3. v outerek po navštívení Pany Marie, 4. v úterý po sv. Havlu a 5. v úterý před první nedělí adventní, za což dle doslechu zaplacená taxa 120 fl. Trhy obilní zavedeny v r. 1880, konaly se každou středu. *(Trhy obilní byly na ploše mezi Malburgovou továrnou a mlýnem, stejně jako trhy výroční, při nichž stavěli obchodníci před domy dřevěné boudy.)*

Pro Zpravodaj upravil Ing. Milan Plšek

Výpověď kováře Jiříka Vágnera

Alžběta (zde Eliška) Kateřina Smiřická byla starší dcerou Zikmunda Smiřického, druhého majitele fideikomisu Kostelec nad Černými lesy a patřila tudíž mezi poslední potomky Smiřických, kteří usilovali o podíl na rozsáhlém rodovém majetku. Zahynula roku 1620 při výbuchu na jičínském zámku. Za milostné vzplanutí k panskému kováři na kosteleckém zámku byla téměř 13 let vězněna, nejprve na Skalách, pak v kulaté věži hradu Kumburk. O milostných pletkách učinil zajímavou výpověď do protokolu kovář Vágnér. Následující ukázka je z písemného záznamu jeho výpovědi:

„Roku 1619 v sobotu po svatém Havlu (19. Octobris) Jirzik Wagner, kowarz z miesta Hodkowicz ucziniwsi na krzizi prisahu podle prawa swiedczil takto: Toho jsem dobře povědom, že asi přede dvanácti lety chodila jest ke mně Ewa prادلí, kteráž sloužila u paní šlechtichny Elišky Kateřiny z Smiřic, do kovárny na zámku Kostelci, když jsou co v fraucimoře potřebovaly aneb polámaly musel jsem s ní nahoru jíti a jim to spraviti aneb udělati, co jest jim potřeba bylo a tu jest Eliška Kateřina šlechtichna se z daleka dívala ale ponejprv dokonce se mnou nemluvila, než ta Ewa prادلí se ke mně vždycky přitovaryšila a dobře se mnou byla, jako bych měl její býti. Ale já jsem se toho dokonce nenadál, aby taková její lahodná řeč mně měla k tomu připraviti, neb když jest ona mně dobrá slova dávala, já jsem ji zase dával. Jest proti kovárně studnice na zámku Kostelci, tu jsme spolu začasto scházeli u ty studnice tak Ewa několikrát ke mně promluvila och, což jeden člověk o vás mnoho smýšlí a sobě vás velmi vychvaluje. Vy toho pokud živi hodni nejste. Já k ní promluví, co jest to za osobu, že mně sobě tak hrubě vychvaluje povězte mi. Tu mně Ewa prosila abych žádnému se v tom nesvěřoval, že mi poví, a tu jsem se ji k líbosti zaříkati, že žádnému nepovím. I pověděla, že jest to Eliška Kateřina šlechtichna z Smiřic. Mně toho bylo dosti divno a nechtěl jsem ji toho hned uvěřiti, ale ona Ewa odpověděla abych věřil, že jest věrná pravda a pravila že ona nemůže vyrozuměti, pro kterou příčinu mně sobě tak vychvaluje.

Tu jest ona Ewa skrze dveře ke mně promluvila, abych se dokonce nic nebál, že ona bude míti pozor na to, aby žádný na nás netrefil a šla dolů od nás. Tak Eliška Kateřina šlechtichna se mnou šprýmovala a pravila proč se tak bojím, by pak vlastně nikdo neviděl, že s ní mluvím, že by se ráda na toho člověka podívatí chtěla, který by ji v tom zraditi, abych se nic nebál, ale mluvil směle jako s jinou prostou děvečkou. Já jsem se dokonce nechtěl, než učinil jsem ji poctivost tak ona

Eliška ke mně směle přistoupila a mé ruce že jsou i byly černé mocně mi je brala do svých rukou a vobjímala je, prosíc mně vždycky pro Boha abych jí neříkal Vaše Milosti, že ona tak pyšná jako já jsem není a tu již což nejpěknější slova mohla vymyslet, to jest ke mně mluvila a prosila mně, abych její byl, že ona chce všechno dovésti a od Pána Boha uprositi, že její budu. Byl bych rád od ní šel i nemoh sem ven, že nás Ewa zavřela a dosti jsem se jí omlouval, že to býti nemůže, však nic platno nebylo, ona ustavičně vždycky mně prosila a vobjímala, abych jí jedny připověděl, já nechtěl připovědět, stalo se několikrát takové namlouvání, když jsem potom viděl, že tak laskavá na mně byla nechtěl jsem více nahoru choditi. Tak jest mně Ewa začasto psaní nosila a za mnou chodila a ruce lámala přede mnou. Když mně tak nahoru nemohly připraviti, tehdy nějakou škodu učinily že jsem jim to musel opravit a tu pomáhaly sobě obě dvě a tak dlouho za mnou chodily, až mně k tomu připravily, že já jsem ji Elišce Kateřině šlechtichně připověděl, že chci její býti. Ač bych já byl dokonce nepřipověděl, kdyby Ewy nebylo, ta jest mně vždycky k tomu měla, abych jí jedny připověděl že ví dobře, že se to státi nemůže a že ona jí to chce dobře vymluviti. Řekl jsem jí Ewě, já bych skrz to mluvení někdy do velikých neštěstí přišel i s vámi, kdyby na nás někdo někdy přišel a oznámil to pánu nebo paní.

Naposledy z toho objímání přišlo, že jest mi Eliška Kateřina šlechtichna za řadra začasto šahala, předně za řadra potom skrz kalhoty, tak dlouho se se mnou objímala a vzdychala, že jsem ji taky potom za řadra šahal. Ač jí nebylo potřebí šahati, však jest bylo všudy vodhraženo jedno, abych s ní hned chtěl činiti, což by se jí bylo líbilo, ona jest se dokonce nic nebránila, než ustavičně mně z veliké milosti a lásky objímala líbala a kousala, že jsem mnohdykrát se na ní hněval a zařekl jsem se, že k ní více nepůjdu. Tehdy ona zase ke mně dobře byla a mně prosila že mně více nebude kousati, že ona nemůže vyrozumět, pro kterou příčinu tak laskavá jest na mně, že ona nemůže žádného pokoje přede mnou mít ve dne ani v noci.

Časem když se bály, že by je měl kdo viděti tehdy šly s někým nahoru a já musil jsem s nimi skrz díru nahoru lézt až na loubí, potom na druhý loubí a tu jest se Eliška šlechtichna dokonce nic nestyděla, než prosta tak v sukni přicházela bez fěrtochu v sukni, napřed rozparek, košile byla také ztrhaná a zase mně objímala a líbala hůřeji nežli kdy prvně a ona se mně nic nestyděla ani se dokonce nic nebránila. Tehdy jsem se také zapomněl a šahal jsem jí za řadra, též i všude, ona se nic nebránila, než pravila abych jedny její byl a dělal s ní co chci kolovek že mi všechno v moc dává, druhdy jsme seděli a ona jest mně vždycky objímala jazyk svůj do mých úst strkala až někdy jsme se převrhli spolu na zem...

Nic méně táž Eliška Kateřina šlechtichna chtěla vždycky do konce, abych s ní přišel, přinesla jednu chvíli své stříbrné pásy, stalo se to asi týden před tím když jest král Matyáš ponejprv do České země přijel, když se tak před nimi na zámek Skály stěhovali a chlubila se, že má peníze na outratu.“

Tato výpověď je zajímavá nejen svým obsahem, ale i tím, že byla učiněna po více jak deseti letech od doby, kdy k milostným pletkám došlo, a to v době, kdy mezi sestrami vzplál boj o rodový majetek. Markétě Saloménně Smiřické pomohla proti její sestře Elišce Kateřině při řízení u zemského soudu. Služka Eva Hlavatá a kovář Jiřík byli roku 1608 uvězněni v českodubském zámku, odkud byli po několika letech propuštěni. Kovář uváděl na svou obhajobu, že mu Eliška vyhrožovala vyskočením z okna a svalením viny na něho, nebude-li k ní chodit. Když Oto Henrich z Vartenberka vysvobodil Elišku z věže Kumburka, stala se jeho manželkou a spolu odjeli do Jičína. Jičínští je bez odporu přijali, dobře vědouce, že Vartenberkova manželka Eliška Kateřina z rodu Smiřického řádně pochází.

Pro Zpravodaj připravil ing. Milan Plšek

Osudům kdysi bohatého a slavného rodu Smiřických věnovalo pozornost již několik autorů. V poslední době se mi dostala v naší knihovně do rukou kniha Anny Březinové: Nehodná dcera rodu Smiřických. Zde se mimo jiné dozvíme, že milostné pletky měl i císař Rudolf II. V knize je hlavně vyličen život posledních z rodu Smiřických.

V knize je např. popsáno, jak byl Jiřík Wágner donucen mučením k výše uvedené výpovědi:

Jste připraven, zeptal se pověřený poručník Smiřického děti Rudolf ze Stubenberka a podíval se na katova pomocníka.

„Ano, milostivý pane, jen si řekněte a udělám vše, co si budete přát,“ odpověděl pochmurným hlasem.

Jiřík Wágner se s rukama zvednutýma ke stropu roztřásl.

„Tak to vyzkoušejte,“ vyzval katova pomocníka zlomyslně Bukovský.

Černě oděný muž zatáhl za provaz, Jiříkovy ruce se napjaly a za chvíli už Jiřík křičel bolestí.

„Stačí,“ kývl hlavou Stubenberk, kterému se při pohledu na lidské utrpení dělávalo nevolno.

„A ty, Jiříku Wágner, nyní přísahej při Bohu všemohoucím, že budeš mluvit jen pravdu a nic než pravdu.“ Při těchto slovech pozvedl kříž ležící na stole.

Vyslýchaný podkovář, který se znovu ocitl na zemi, zašeptal: „Ano, přísahám.“ Víc ze sebe dostat nedokázal.

„Dejte mu napít,“ přikázal Stubenberk katovu pomocníkovi. Zamračený chlapík v černých uválených šatech vzal dřevěné vědro a přidržel ho u Jiříkových úst. Podkovář se hltavě napil poněkud zteplé vody.

„Stačí,“ řekl Stubenberk a otočil se ke třetímu muži, který uchopil brk a namočil ho do inkoustu v kalamáři.

„Vy jste také připraven, pane písaři?“ Oslovený přikývl.

„A vy se ptejte, pane správce. Vždyť okolnosti celého případu znáte nejlépe a od začátku. Sám jste přece inkriminovaný dopis zachytil.“

V knize je popsáno jak přijal zprávu o nevhodném skutku své dcery její otec Zikmund Smiřický. Zpráva ho tak zdrtila, že brzy nato zemřel.

„Pojďte, prosím, Vaše Jasnosti, stranou, tady do chodby a raději se posadte,“ upozornil ho správce zámku Hrubá Skála a ukázal na kůži potaženou lavici u stěny.

„Co se děje? Snad ne nějaké neštěstí v rodině!“ vyhrkl Zikmund, jat neblahou předtuchou.

„Vlastně se to tak dá říct,“ povzdechl Jeroným Bukovský.

„Mluvte!“ vyzval ho nedočkavě hrabě.

„Vaše dcera Eliška Kateřina...“

„Co je s ní?“ zeptal se Smiřický.

„Chtěla utéct se zámeckým podkovářem.“

„Člověče, já vám nerozumím. Proč by moje dcera chtěla utíkat s nějakým podkovářem? To ji chtěl unést? A proč? Vždyť má, chudinka, hrb.“

„Sama mu napsala, Jasnosti. Já osobně jsem její dopis zachytil,“ pochlubil se Bukovský.

„Co říkáte? Taková ostuda! Snad s ním neměla poměr?“

„Bohužel ano.“

Smiřický se zapotácel, až ho musel Bukovský podepřít.

„Je mi nějak zle,“ zamumlal. Cítil, jak mu srdce silně tluče a točí se mu hlava.

„Raději mě nech odvézt do mého malostranského domu. Můj kočár stojí na prvním nádvoří. Smiřický se odmítl.“

Ještě cestou Ostruhovou ulicí k Malostranskému rynku stačil hrabě v kočáře požádat Bukovského, ať přivede jeho přítele Rudolfa Stubenberka a regenta Tobiáše Štefka.

„Cítím, že umírám, pronesl hrabě se zjevnou námahou.“

Eliščin bratr Albrecht Jan Smiřický vstoupil do politiky a byl by se možná stal i českým králem. Právě v jeho pražském paláci byla dojednána známá pražská defenestrace. Albrecht Jan Smiřický však brzy po této události velmi mladý umírá na rodovou plicní nemoc.

A právě tehdy vstoupil na scénu mladý, teprve třiaadvacetiletý Albrecht Jan Smiřický. Až doposud se držel stranou politického dění, byť ho přátelé jeho otce Václav Budovec a Jindřich Matyáš Thurn vybízeli k větší angažovanosti. Nyní však přišla jeho chvíle. Navečer vzrušeného dne pozval předáky protestantských stavů do domu Smiřických na Malostranském rynku. Kromě mladého domácího pána zde ke vzrušené debatě zasedli Thurn, Václav Budovec, Oldřich Vchynský, Václav Vilém z Roupova, Colonna z Felsu a také zástupci měst Martin Fruwein z Podolí, Theodor Sixt z Ottersdorfu a Valentin Kochan. Pánové popíjeli víno a radili se o postupu jednání s místodržícími. Venku bylo dosti teplo, otevřenými okny se do místnosti nesla podmanivá vůně květů ze zahrad pod Pražským hradem a vychlazené uherské víno svlažovalo vyprahlá hrdla, rozněcovalo mysl a rozvazovalo jazyky. A tehdy přišel hrabě Thurn s myšlenkou vzpoury.

„Páni bratři, přijít na Pražský hrad jen se stížností, to je málo. Musíme královským místodržícím jasně říci, že jsou banda katolických špinavců, kteří pošlapávají náboženské a stavovské svobody!“ horlil Jindřich Matyáš. *„Měli by být na místě ztrestáni.“*

„Nepřeháníš to trochu, příteli?“ ozval se Václav Budovec, *uvážlivý a věkem starší, a proto i opatrnější, vždyť už mu táhlo na sedmašedesátý rok.*

Navštivte naši knihovnu, vypůjčte si uvedenou knihu a dočtete se o událostech té doby více.

(mv)

Tři ekologické elektrárny u Smiřic

Všem nám je známo, že na východním okraji Smiřic pracuje na Labi od roku 1951 vodní elektrárna. Tato elektrárna při rozdílu vodních hladin 9,02 metru má maximální výkon 2,400.000 W (2 400 kW = 2,4 MW). Dokud byly Smiřice elektrickou sítí napojeny přímo na tuto „naši“ elektrárnu, nestávalo se, že by docházelo tak často k výpadkům dodávky elektřiny jako nyní.

V našem nejbližším okolí můžeme počítat s dalšími dvěma elektrárnami. Jedná se o elektrárny, jejichž zdrojem energie bude sluneční svit – tedy tzv. solární elektrárny. V únoru letošního roku vydal stavební úřad Městského úřadu ve Smiřicích územní rozhodnutí a stavební povolení ke stavbě solární (také zvané fotovoltaické) elektrárny. Investorem je společnost Decci a.s., se sídlem Sokolovská 84/366, 186 00 Praha 8 – Karlín.

Co je to fotovoltaika? Jinak solární panely – jsou jedním z čistých obnovitelných zdrojů elektrické energie a její využití zatěžuje životní prostředí jen minimálně. Fotovoltaický jev je známý již od první poloviny devatenáctého století. Fotony ze slunečního záření dopadají na vhodný polovodičový materiál (zpravidla křemík) a dopadem uvolňují z krystalické mřížky polovodiče volné elektrony a zůstávají v něm tzv. díry. Zbývá pouze usměrnit tok volných elektronů tak, aby

prošly elektrickým obvodem a vydaly energii získanou z fotonů, než budou opět přitaženy do volných děr. Kvůli nedostatku vhodných materiálů a informací o fungování přeměny energie ve fotoelektrických článcích se začala tato technologie rozvíjet až v roce 1946, kdy byl patentován první křemíkový fotovoltaický článek. Účinnost prvních článků byla kolem šesti procent a výrobní náklady obrovské, takže svoje uplatnění našly solární panely nejdříve v kosmickém programu. Dokonalejší technologie umožnily více využít fotovoltaiku i na Zemi, zvláště po první ropné krizi v sedmdesátých letech. Největšího rozmachu dosáhla až v posledních deseti letech.

Samotná sluneční elektrárna sestává z určitého množství fotovoltaických panelů (podle požadovaného výkonu), kabeláže a dalších jisticích a pomocných prvků. Nezbytnou součástí jsou střídače proudu, protože solární panely vyrábějí elektřinu stejnosměrnou. Střídač ji upraví na běžný střídavý proud s kmitočtem 50 Hz. Stacionární fotovoltaická elektrárna prakticky nepotřebuje údržbu a její životnost je několik desítek let. Životnost FV panelů je díky jednoduché konstrukci a kvalitě výroby velmi dlouhá. Ještě po pětadvaceti letech provozu zaručují fotovoltaické panely 80 procent výkonu a udávaná životnost přesahuje 30 let.

Není problém postavit i sluneční elektrárny menších výkonů s využitím střešní plochy domů, výrobních hal apod. Instalace na střeše je nejvýhodnější i po stránce bezpečnosti elektrárny, kdy se snižují náklady. Ideální je sedlová střecha orientovaná na jih s možným odklonem na východ či západ cca 10 až 20 procent a sklonem střechy 15 až 45 stupňů. Lze využít i plochy s odlišnou orientací, kdy se ale postupně snižuje maximální účinnost elektrárny. S použitím pomocných konstrukcí není problém instalace ani na zemi nebo rovné střeše. Nové technologie skladování vyrobené energie směřují k tomu, že nahradí neefektivní baterie. Energie získaná v době svitu se pak snadno využije v době, kdy je tma.

Zařízení zdejší fotovoltaické elektrárny je sestaveno z fotovoltaických panelů, kterých je celkem 16 010 kusů o celkovém ročním výkonu 3 GWh/rok. Vyráběná elektrická energie bude dodávána do distribuční sítě ČEZ.

Fotovoltaické panely jsou tvořeny polykrystalickými solárními panely UPSOLAR. Těchto panelů je celkem 16 010 kusů a jejich výkon se pohybuje od 190 W do 210 W. Panely jsou sériově spojeny do skupin po 17–19 kusech (dle výkonu panelů). Jsou nesené pozinkovanou rámovou konstrukcí a umístěny vodorovně ve čtyřech řadách nad sebou ve sklonu 30° s orientací ke slunci, to znamená k jihu. Mezi jednotlivými řadami panelů jsou uličky široké 8 m a výška celé konstrukce panelů nepřesáhne 3 metry.

Zajímavé je, že stavba je povolena jako dočasná – na dobu 30 let, t.j. do 31. prosince 2039.

Tato solární elektrárna o výkonu 3,24 MW (tedy přibližně o 40 % vyšší než maximální výkon naší vodní elektrárny) by měla dodávat energii do sítě právě nyní v letošním září.

Jako pozoruhodnost lze uvést, že v katastru Rodova by měla vzniknout ještě jedna sluneční elektrárna o výkonu jen o trochu menším – o výkonu 2,8 MW. Firma už koupila pozemky a teď řeší územní řízení.

Z fotovoltaické elektrárny bude mít prospěch také naše město, které s investorem uzavřelo smlouvu o reklamě. Po dobu dvaceti let nám firma bude poskytovat 150 tisíc korun ročně na festival Smiřické svátky hudby. Příspěvek pokryje asi desetinu nákladů na uspořádání festivalu.

Výkupní cena elektřiny z fotovoltaiky je téměř 13 korun za kilowatthodinu, zatímco tržní cena elektřiny se pohybuje kolem dvou korun. Dochází k výraznému zvýhodnění nově budovaných fotovoltaických elektráren oproti ostatním druhům obnovitelných zdrojů, na které doplatí koneční zákazníci – tedy my normální spotřebitelé elektřiny. Při zachování současného stavu by v příštím roce fotovoltaické zdroje prodražovaly cenu jedné megawatthodiny elektřiny o více než

50 korun. Snížení cen fotovoltaických panelů vede až k nekontrolovanému rozvoji slunečních elektráren.

Počet slunečních elektráren v Česku za první pololetí stoupl ve srovnání s koncem loňského roku o dvě třetiny na 2046. Stoupl i celkový instalovaný výkon solárních elektráren v zemi na 73,1 MW. Z celkového výkonu všech elektráren v ČR to představovalo zhruba čtyři procenta. Je to téměř dvojnásobek z konce loňského roku, kdy to bylo 39,5 MW.

Ekologické počiny vedou k zamyšlení. Bionafta měla vést k šetření ropy – ale k pěstování olejnin je třeba ornou půdu. Nevypěstuje se potom tolik potřebné obilí – potraviny by se navíc neúměrně prodražovaly. Pozoruhodná je i skutečnost, že na výrobu 1 litru biopaliva (ze sóji nebo z řepky olejky) se spotřebuje 14 tisíc litrů vody. Za tolik vody z vodovodu zaplatíme kolem 700 Kč. Navíc se zjistilo, že spalování bionafty nezlepšuje stav ovzduší – dokonce možná zhoršuje. A co spalování biomasy? K získání biomasy je opět třeba orná půda a je tu podobný problém. Navíc poslední výzkumy zjistily, že ovzduší se spalováním biomasy ještě více zhoršuje. A ještě k budování fotovoltaických elektráren. Tak ty opravdu neznečišťují ovzduší, ale „okrádají“ nás o tolik potřebnou ornou půdu. Stačí se podívat, kolik pole zabrala zdejší sluneční elektrárna!!!

(mv)

Půjčky ve Smiřicích. Tel.: 602 440 764

**Chcete znát ZDARMA
cenu svého domu?**
volejte 776 761 391 nebo 495 533 509

pro naše klienty z data báze hledáme

- Mladá rodina koupí RD do 25 km od HK, cena dle stavu, financování zajištěno.
- Manželé koupí RD nebo statek v klidném místě v okolí HK, i k rekonstrukci.
- Lékař koupí vilku se zahradou na klidném místě. Dobrá dostupnost do HK.
- Majitel RK koupí chalupu na pěkném místě. Platbav hotovosti.
- Koupím pozemky na Královéhradecku.
- A více než 1500 dalších optávek v databázi naší RK

LORD
REALITNÍ KANCELÁŘ

495 533 509
776 761 391
Hořická 976
Hradec Králové

Od letošního září budeme mít ve Smiřicích dvě elektrárny - obě budou odpovídat požadavkům ekologie - obě totiž využívají k výrobě elektrické energie sluneční svít

Zpravodaj Smiřice, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 465 809 010, 777 332 691, fax. 465 809 018 • Evidenční číslo: MK ČR E 16060 • Redakční
reda: Miroslav Volák, Martina Hajdlová, Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková • Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna
ve Smiřicích, Zámek 1, e-mail: knihovna@smirice.cz • Tiskne: Tiskárna APRINT CZ, s.r.o., Pletická 1, 503 03 Hradec Králové • Vychází 4x ročně. Cena
1 výtisku 20,- Kč. Náklad tohoto čísla: 500 ks. • Ve Smiřicích a Holohlavách předplatitelům donáška až do domu. • Prodej: Tabák U Jedličky
a sekretariát MěÚ Smiřice. • Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 4/09: 27. 11. 2009.

